

תיקון הכללי

הַרְיֵנִי יְיָ אֱלֹהֵי עַצְמִי פִּאֲמִירַת עֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵי לְבָב
 הַצִּי יָקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבֻדוֹרְנֵנוּ, וְלִבְלֵ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 שׁוֹבְנֵי עֶפֶר קְדוֹ שִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ
 צְדִיק וְסוֹף יִשְׂרָאֵל, יִחַל נִבְעֵ מְקוֹר הַכְּמָה, רַבְּנֵנוּ נִחְמָן בֶּן פִּינְאָה,
 אֲשֶׁר גָּלָה וְתַקַּן לְזִמְרָה אֱלֹהֵי הַעֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים בְּשִׁבְלֵ תַקְוֵנוּ
 הַבְּרִית, וְגוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

טוב לי וזאת לפני אמירת התהלים:

לְכֹוּ בְּרַנְנָה לַיהוָה, נְרִיעוּ לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת
 נְרִיעֵ לֹו: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ עֹלָם, וּמִקֵּץ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

הַרְיֵנִי מִזְמוֹן אֶת פִּי לַיהוּדוֹת וְיִשְׂרָאֵל וְלִיְיָ אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם יְחִוּד
 קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתוּ בְּדַחֵינוּ וְרַחֲמוּנוּ, עַל יְדֵי הַהוּא
 טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

טז

- א מְכַתֵּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי חִסִּיתִי בְךָ:
- ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל עֲלִיד:
- ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵ הַמָּה, וְאֲדִירִי בַל חִפְצֵי בָם:
- ד יָרְבוּ עֲצֻבוֹתֵם אַחַר מְהָרוּ, בַּל אִסִּיד נִסְכֵיהֶם מְדָם, וּבַל
 אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתֵם עַל שְׁפָתַי:

- ה יהוה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי:
 ו אברך את יהוה אשר יעצני, אף יצרות יסרוני כליותי:
 ח שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני רב אמוני:
 ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשי"י ישיג גְּבוּרָתִי:
 י כי לא תעזב נפשי לשואר, לא תתן חסיך קל אצל שחת:
 יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נענתי בימינו נצח:

לב

- א לךוד משכילי, אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה:
 ב אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון, ואין ברוחו רמיה:
 ג כי החרשתי בלתי עצמי, בשאגתי כל היום:
 ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך לשדי בחרבני קוץ סלה:
 ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה, ואתה נשאת עון חטאתי סלה:

- ו על זאת ותפלל כל חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו:
 ז אתה סתר לי (יפסיק טעם), מצר תצרני, רני פלט תסוכבני סלה:
 ח אשכילך ואורך בדרך זו תלך, איעצה עליך עיני:
 ט אל תהיו כסוס בפרד אין הבין, במתג ורסן עדיו לבלום, בל קרב אליך:
 י רבים מכאובים קרשע, והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו:
 יא שמחו ביהוה וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב:

מא

- א לך-את, מ מזר לךוד:
 ב אשרי משרילי א דל, ביום רעה ומלטהו יהוה:
 ג יהוה ישמרהו ויחיהו, ואשר בארץ, ואל תתנהו בנפש איביו:
 ד יהוה יסעדנו על ערש דני, כל משקבו הפכת בחליו:
 ה אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך:
 ו אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבר שמו:

- ו ואם בא לראות שוא ידבר, לבו יקבץ און לו, יצא לחוץ ידבר:
- ז יחד עלי יתלחשו כל שנאי, עלי יחשבו רעה לי:
- ח דבר בלעל יצוק בו, ואשר שכב לא יוסיף לקום:
- ט גם איש שלומי אשר בטחתי בו, יכל יחמו הנדיל עלי עקב:
- י ואמה יהנה חנני והקימני, ואשקמה להם:
- יא בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי לא יריע איבי עלי:
- יב ואני בתמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם:
- יג ברוד יהנה אלהי ישראל, מהעולם ועד העולם, אמן ואמן:

מב

- א למנצח, משכיל לבני קרח:
- ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים:
- ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים:

- ד היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך:
- ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסך, ארדם עד בית אלהים, בקול רנה ותודה המון חוגג:
- ו מה תשתוּחחי נפשי ותהמי עלי, הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
- ז אלהי עלי נפשי תשתוּחח, על בן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער:
- ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריד, כל משבריד ונגליד עלי עברו:
- ט יומ יצנה יהנה חסדו, ובליפה שירה עמי תפלה לאל חי:
- י אומר אל סך יי למה שכחתיני, למה קדר אלך בלחץ אויב:
- יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך:
- יב מה תשתוּחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחלי לאלהים, כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט

- א למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול וישמר
את הבית להמיתו:
- ב הציילני מאיבי אלהי, ממתקוממי תשויני:
- ג הציילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושי גני.
- ד כי הנה ארכו לנפשי, וגורו עלי עזים, יא ישעי ילא
חטאתי יהוה:
- ה בלי עון ירצון ויכוננו, עורה לקראתי וראה:
- ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד
כל הגוים, אל תחן כל בנדי און סלה:
- ז וישבו לערב, והמו ככלב ויסוכבו עיר:
- ח הנה וביעון בפיהם, חרבות בשפתותיהם, כי מי שמע:
ו אתה יהוה תשחק למו, תלעג כלל גוים:
- ט עזו אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
- י אלהי חסדי וקדמני, אלהים יראני בשרדי:
- יא אל תהרגם פן ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו,
מנגנו אדני:

- יב חטאת פימו דבר שפתימו, וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש וספרו:
- יג בלה בחמה בלה ואינמו, וידעו כי אלהים מושל בעקב
לאפסי הארץ סלה:
- יד וישבו לערב, והמו ככלב ויסוכבו עיר:
- טו הנה וביעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו:
- יז ואני אשר עזך, וארנן לבקר חסדה, כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי:
- יח עזו אליך אשמרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז

- א יי-אח על ידותיו, לאסף מזמור:
- ב קולי אל אלהים, ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי:
- ג ביום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה נגרה ולא תפוג,
מאנה הנחם נפשי:
- ד אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה:
- ה אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר:
- ו חשבותי ימים מקדם, שנות עולמים:

- א אוֹכְרָה נְגִינְתִי בַּלְיָהָ, עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ב הִלְעֹלְמִים יוֹנַח אֲדָנָי, וְלֹא יִסִּיף לְרַצּוֹת עוֹד:
 ג הָאֶפֶס לְנִצָּח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר:
 ד הַשְּׂכַח חַגּוֹת אֵל, אִם קָפִץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה:
 ה וְאָמַר חֲלוֹתֵי הֵיא, שְׁנוֹת יָמָיו עֲלָיו:
 ו אֲזֹכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקִּדְּמִם פְּלִאָה:
 ז וְהִגִּיתִי בְּכֹל פְּעֻלָּתוֹ, וּבַעֲלִיּוֹתָיו אֲשִׁיחָה:
 ח אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרַכְּךָ, מִי אֵל גְּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
 ט אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלִאָה, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָד:
 י גְּאֻלְתָּ בְּרוּעַ עַמְּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה:
 יא רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מַיִם יְחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת:
 יב וְרַמּוֹ מַיִם עֲבוֹת, קוֹץ נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצֻצִיד וַתַּחֲכֹּבוּ:
 יג קוֹץ רַעֲמָד בְּגִלְגָּל, הָאִירוּ בְּרָקִים תַּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 ד בָּיִם דְּרַכְּךָ, וּשְׂבִיבָתְךָ בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 ה נְחִיתָ כִּצְאוֹן עַמְּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ז

- א תַּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲרַנֵּי מַעוֹן אֲתָה הָיִיתָ לָנוּ
 ב כְּדַר וְדַר:
 ג בְּטָרִם הַרִים יִדְרוּ וַתַּחֲלֵל אֶרֶץ וַתַּבֵּל, וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם
 ד אֲתָה אֵל:
 ה תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבֹא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם:
 ו כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה
 ז בַּלְיָהָ:
 ח וְרַמְתָּם שְׁנָה יְהוּי, בְּבִקְרָה כְּחֻצִיר יַחֲלֶף:
 ט בְּגֵר צִיָּץ וְחֲלָף, לְעָרֵב יִמּוֹלַל וְיִבֵּשׁ:
 י כִּי יִלְיֶנּוּ אֶפְדָּה, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 יא שְׁתָּה עַל-חֵינוּ לִי יְדָד, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ:
 יב כִּי כֹל יְמִינוּ שָׁנוּ בְּעַבְרַתְךָ, בְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַנְּהָ:
 יג יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם שְׁבַעִים שְׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
 ד שְׁנָה, וְרַהֲבָם עַמְּלִי וְאוֹן כִּי גֹ חִישׁ וְנַעֲפָה:
 ה מִי יוֹדַע עַז אֶפְדָּה, וּכְיִרְאָתְךָ עֲבַרְתֶּךָ:

- יג לַמְנוּת יְמִינוּ בֶּן הַדּוֹעַ, וְנָבֵא לְכָב חֲכָמָה:
 יד שׁוֹבָה יְהוָה עַד מְתֵי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדָיְךָ:
 טו שֶׁעָנֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסָדְךָ, וְנִגְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יְמִינוּ:
 טז שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רִיבָה:
 טז רְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ, וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 יז וַיְהִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵי יְיָ נִגְוֵה עֲלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה

- א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
 ב שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו:
 ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁוֹ, וְשִׁמַּח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:
 ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד:
 ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיו:
 ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוֶה לְאֶלְפֵי דוֹר:

- ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם, וְשִׁבְעוּתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר, לָךְ אֶתָּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֲבֵל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהֵיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים בָּה:
 יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלְכָה אֶל עַם אַחֵר:
 יד לֹא הִגִּיתִּי אָדָם לְעִשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלֹנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר:
 יז שִׁלַּח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעָבֵד גַּמְכָר יוֹסֵף:
 ח עֲנֵנוּ, כִּכְל רְגֵלוֹ, בְּרוּךְ בָּאָה נַפְשׁוֹ:
 טז עֲזַרְתָּ בָּנוּ דְרָרוּ, אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ:
 כ שִׁלַּח מִלְכָּד יִתִּיּוּ, זֶה מִשְׁלַע עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 טא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַע בְּכָל קִנְיָנוּ:
 טב לֵאסֹר שְׁרֵיו בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם:
 טג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם:
 טד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו:

כה הפך לָכֶם לְשָׂנֵא עִמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵיּוֹ:

כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֵן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:

כז שָׁמוּ כֶם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאָרְץ חָם:

כח שְׁלַח הַשֹּׁדֵף וְהַשֶּׁדֶף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרָיו:

כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת אֶת יִגְתָּר:

ל שְׁרִיץ אֲרָצִים צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם:

לא אָמַר וַיִּבֵּא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:

לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם:

לז וַיַּךְ גַּפְנֵם וַתֵּאֱנַתֶּם, וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם:

לח אָמַר, וַיִּבֵּא אַרְבֶּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסִּפְרָו:

לה וַיֹּאכֵל כֹּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם:

לו וַיַּךְ כֹּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:

לז וַיִּצְיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁף:

לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:

לט פָּרַשׁ עֲגֹן הַמֶּסֶד, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיָקֹה:

מ שָׂאֵל וַיִּבֵּא שָׁלוֹ, וְחָסֵם שְׂמִימִם יִשְׁבִיעֵם:

מא פָּתַח צוֹר וַיִּזְוֹכּוּ מִיָּם, הִלְכּוּ בְּצִיּוֹת נְהָר:

מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ:

מג וַיֹּצֵא עִמּוֹ כְּשִׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:

מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גֹּיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ:

מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלֵינָהּ:

קלו

א על נְהָרוֹת כְּבֹל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינּוֹ, בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן:

ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ כְּנִרְוֹתֵינוּ:

ג כִּי שֵׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹכְנֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ שְׁמֹחָה, שִׁירוּ
לָנוּ וְ שִׁיר צִיּוֹן:

ד אִיךָ שִׁיר זֶר יִשִּׁיר יְהוָה, על אֲדָמַת נֶכֶד:

ה אִם אֲשַׁכְּחֶנּוּ יְרֵ שָׁלִיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינֵי:

ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶי, אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַיִם על ראש שְׁמֹחָתֵי:

ז זָכַר יְהוָה לָבְנוּ אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוּ
עָרוּ עד הַיְסוֹד בָּהּ:

ח בת כבד השדודה, אשרי שישלם קדך את גמולך שגמלת
 קנן:
 ט אשרי שיאחו ונפין את עלריך אל הסלע:

קנ

- א הקלויה, הקלו אל בקדשו, הקלוהו: יזיע עזו:
 ב הקלוהו בנבורתיו, הקלוהו כרב גדלו:
 ג הקלוהו בתקע שופר, הקלוהו בנבכל וכנור:
 ד הקלוהו בתף ומחול, הקלוהו במנים ועגב:
 ה הקלוהו בצרצרי שמע, הקלוהו בצרצרי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה, הקלויה:

אדר הקריאה יאמר פסוקים אלו:

כז וימן מציון ישועת ישראל, בשוב יהוה שבות עמו, וגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיתהוה, מעתה בעת צרה: ויעזרם יהוה
 ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושעים, כי חסו בו:

תפילה לתיקון הכללי

אדר כך טוב לומר תפילה זו, יסרה מודנו רבו נתן ועוקלי:

"אשריה ליהוה בחיי, אומרה לאלתי בעודי. יערב עליו שיחי,
 אנכי אשמח ביהוה. הודו ליהוה בכנור, בנבל עשור
 ומרו לו. אלהים שיר חדש אשריה לך, בנבל עשור אומרה לך. עלי
 עשור ועלי נבל, עלי הגיזן בכנור. כי שמחתני יהוה בפעלך, במעשי
 ידך ארנן". רבונו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל
 המעשים, הבוחר בשירי ומרה. עורני וחסני ברחמיך הרבים ובחסדיך
 העצומים, שאוכה לעורר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה
 וינאמר בהם ספר תהלים. ובכות אלו העשרה קפיטל תהלים
 א. א. י. י. לפנך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר
 תהלים ע. ג. אשרי ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה,
 הודאה, זמור, ה. ליהוה, בכות המזמורים ובכות הפסוקים ובכות
 תבותיהם ואור ותיהו. ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם
 מראשי תבות ומסופי תבות, ובכות דוד המלך עליו השלום עם כל
 העשרה צדיקים שסרו ספר תהלים, ובכות הצדיק יסוד עולם נחל
 נבע מקור חכמה רבנו נתן בן פנא וכותו יגן עלינו, אשר גלה ותמן
 לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית, ובכות כל
 הצדיקים והחסידים האמתיים, תוכנו ותחננו, שאוכה ברחמיך

הרבים להוציא כל המפוז קרי שפצאו ממני לבמלה, בין בשוגג בין במויד בין באגם בין ברצון, (אם אומר ח"ו בשביל מקרה שנודמן לו באותו הלילה, יאמר זה: ובפרט כל המפוז שפצאו ממני בלילה הזאת, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעונתי הרבים) כלם אזהב ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובבכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומהסמרין אחרנין מכל המקומות שגפלו ונתפזרו ונפוצו ונחרו לו זם, ואל ירח ממך נדה. ותכניני ותשפר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל ד' אלהיית וכל הרחיון ושריון וליצין שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אדני הנ שזת לי צאי ממני לבמלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגול מהם ב יזית דקדשה, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבונו של עולם, אל חי וקדם, חי החיים, מלא רחמים, הן את כל העולם לכף זכות תמיד, תחפץ חסד ומרבה להטיב. אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי והנה ידעתי כי אני בעצמי תניב והפושע אפלו בהמקרות שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל, והרהרתי ביזם, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי וגרמתי מה שגרמתי ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדרב, מה אצטרף. מה אדרב, מה אצטרף. מה אצטרף. האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה וכלמה, מלא מגופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרקמות שיש עלי. כי רע ומה, כי נגע

עד הנפש, מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד רבון כל העולמים. ראה אנהתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איד אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי אשר עד נבהי שמים יגיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים כאלה, חיים קרים ומרורים ממנות, את קבעת כוס התרעלה שתית מצית, נפשי:

רבונו של עולם, אתה לכד ידעת רבוי ועצם הפגמים הגדולים העצומים והנוראים שנעשים על ידי זה בכל העולמות, ועתה איד אוכל לתקן זאת, ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי. אך אף על פי כן ידעתי, ואני מאמין באמונה שלמה, כי אין שום יאוש בעולם כלל, ועדיו יש לי תקנה, ועדיו לא אבדה תוחלתי ב הנה, כי חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמי. על כן באתי לפניך, ו יה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, אלהי יי. הם והא ירונים, שתרחה עלי ותעשה את אשר בחרך אלך ואת משפחתי אשמר, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגעורו בהוצר הרע ותגרשו ממני מעתה ועד עולם, ותשמרני ותצילני ותפלטני מעתה מכל מיני הררורים רעים ומפחשבות רעות ומפגם הראות ומפגם הדבור, ותצילני מעתה מכל מיני פגם הרות שבעולם במחשבה דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד, ותשמרני ותצילני ממקרה בין ביזם ובין בלילה, מעתה ועד עולם:

אָבִינוּ מִלֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם, וְגַאֵל חַזָּק, שְׁטַחְתִּי אֵלָיֶךָ כְּפִי. הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הַצֵּל לְקַחִים לְמוֹת, הַצֵּל נֶרְדָּךְ וְחַיִּב כְּמוֹנֵי, הַצִּילֵנִי מִן הַשְׂאֵל תַּחֲתוֹת. תֵּן לִי תְקוּהָ וְלֹא אֲבֹד חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי מִה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עִפְרֵי הַיְגִיד אֶמְתֵּךְ, דַּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם אֲרֵנִי עֲשָׂקָה לִי עֲרַבְנִי, עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי וְדִים. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֶלֶא כְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מְנוֹם. וְרַחֵם לִי כִּי אֵין עֲלֶיךָ לְבָד, עַל חֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבָד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חַיִּיךָ הַגְּדוֹלִים תֵּית עַל חַיִּינוּתֶיךָ הַנְּבֻחִית, וְעַל כַּח זְכוּת הַצְּדִיקִים שֶׁשָּׁמְרוּ יְהִי. בְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, בְּהֵם תְּמַכִּית וְתִדְוִית יְהִי. אֲשֶׁן וְאַסְמֵךְ, וְכוּכּוֹתֵם וְכוּכְם אֲבַטַח וְאַקְוֶה כִּי לֹא תַעֲוֹב נַפְשִׁי לְשֵׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִדֶיךָ לְרָאוֹת שַׁחַת. אֶהְיֶה יְהוָה מִלְּטֵנִי, אֶהְיֶה יְהוָה פְּדֵנִי, רָאָה מִסְּכַן כְּמוֹנֵי טוֹרֵף בְּלֵב יָמִים, תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צַוְרֶיךָ, כֵּל מוֹשְׁבֶיךָ וְנִלְיֶךָ עָלַי עֲבָרֵי. צוֹד צְדוֹנֵי כַּפְצוֹר אֵיבֵי חָנָם, צָמְתוּ כְבוֹד חַיִּי וְיָדוּ אֲבָן כִּי, צָפוּ מַיִם עַל רֹאשֵׁי אֲמֵרְתִי וְנִגְרַתִּי. קְרֵאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחֲתוֹת, קְרֵאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחֲתוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד חָנָם, מְלֵא חַיִּנוּת, מְלֵא רַחֲמֵנוֹת, מְלֵא טוֹב, מְלֵא רְצוֹן. כְּבֹד כְּבֹדְנוּ עֲלֵינוּ לְקֵרָא אֵלֶיךָ תְּמִיד, וְהִנְנִי מְקִים כְּבִלְתֵּנוּ, וְהִנְנִי קוֹרֵא אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁפֵל כְּבוֹד, מִמְּקוֹמוֹת מְגִנִּים כְּאַלְהָה. מִמְּעַמְקֵים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה, מִעַמְקֵי עַמְקִים, מִן הַמַּצַּר קְרֵאתִי יְהִי, עֲנֵנִי כְּמִרְחֵב יְהִי, וְאֵם בְּעוֹנוֹתֵינוּ

הַרְבִּים וְרַדְנוּ לְמִקוֹם שְׁוֹדְנוּ, וְרַדְנוּ עַכְשׁוֹ בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא לְמִקוֹמוֹת גְּמוּזִים וְשִׁפְלִים מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְחוּכְם מוֹעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וַתֵּרֵד פְּלִאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ", אַף עַל פִּי כִּן אֵין אֲנוּ מִיֵּאֲשִׁים עֲצָמֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אֲפֹן בְּעוֹלָם כִּלְלָה, כִּי כְבֹד הַכְּתַחְתֵּנוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ מִמְּצוֹלוֹת יָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אָמַר אֲרֵנִי מִכְּשֵׁן אֲשִׁיב, אֲשִׁיב מִמְּצוֹלוֹת יָם". וְכַתִּיב: "וַאֲף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֵם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיהֶם, לֹא מֵאֲסַתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלְתֵּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, פֶּתַח פֶּה לְאַלֵּם כְּמוֹנֵי, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים מִמְּעוֹן קְדֻשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאֲפֹן שְׂאוּכַל לְנַצַּח אוֹתְךָ, לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים אֶת אֱלוֹ הַעֲשֶׂרָה הַפִּיטָל תְּהִלִּים שְׂאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ, כְּאַלּוֹ אֲמַרְם דְּוֹד הַמִּלְכָּה עֲלוֹי הַשְּׁלוֹם וְצִדִּיק וְאַף עַל פִּי שְׂאֵינִי יוֹדַע לְכֹחַ שׁוֹם פְּנוּה מִהַכְּבוֹנֹת הַעֲצוּמוֹת וְנִרְאִי וְיִיחִי כְּאַלּוֹ הַעֲשֶׂרָה מְמוֹרָרִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי (בִּוְתִי שִׁירָא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ הַאֲמִידָה בְּפֶה לְבָד, כְּאַלּוֹ הַשְּׁנֵיתִי וְכִבְנֵתִי בְּלֵה וְדוֹת וְהַכְּבוֹנֹת שְׁשֵׁשׁ בְּהֵם, וְיִהְיוּ אֲמִירֵי לְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כֹּל. וְהִנְנִי מוֹשְׁלִיךְ יְהִיבִי עֲלֶיךָ, וְהִנְנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי לְכָל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שְׁבֹדְנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וּבְפִרְטָה לְהַצְּדִיק וְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נֶבַע מְקוֹד חֲכָמָה, רְבֵנוּ נַחְמוּ בְּן פְּנֵא זְכוּתוֹ וְגַן עֲלֵינוּ אֲמֵן, וְעַל דַּעְתְּם וְעַל כְּבוֹנֵתֵם אֲמַרְתִּי כֵּל אֱלוֹ הַעֲשֶׂרָה כְּפִיטָל תְּהִלִּים, וְכוּכּוֹתֵם וְכוּכְם אֲבָה לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת כֵּל הַעֲשֶׂרָה מִינֵי גְּנִיָה שְׂנֵאֲמֹר בְּהֵם סִפְר תְּהִלִּים,

שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכת השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם "אל אלהים", כזה: אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במקספר תפ"ה [ארבע מאות שמונים וחמש] במקספר תהלי"ם, בכח אלו השמות תזכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמהו 18 הוא יזילה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים. וככה א"ו הע"ר יזמורי תהלים תעורר השני השמות הקדושים "אל אלהים", ות רג ור שר ותכניע ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ות ריה אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: "חיל בלע וקאנו מבטנו ירשנו אל". ותהרג כל הקלפות שנגראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגול מהם החיות הקדושה וכל הניצוצות הקדושות שבלעו על ידי פגם חמא זה, כלם תוציאם ותחוד ותקבצם בקדשה שנית, ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונופה לעסק כל מינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת וכלב שלם, באפן שנופה לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאלין ערמלאין על ידי עונותינו הרבים, על ידי פגם הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה:

רבנו של עולם, אמין כח ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שנופה לתקן פגם הברית פגם טפי המות, בין מה שפגמנו כזה בשוגג, בין במויד, בין באנס, בין ברצון - על הכל

תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונופה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ הקודש, (ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, אשר אני כמתת רגלי וטלמתי עצמי במלטול הקשה בשביל לבא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחני בחייו הקדושים לעמוד בעורתנו סלה תמיד, כשנאב על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים. והנה עשיתי מה ששטל עלי, עשה מה שיעדיך). ומחל לי וסלח לי, וכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים, שחטאתי וישעויתי ופשעתי לפניך ברמ"ח איברי וישס"ה גידי במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר בחות הגוף, ובכרם מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בנגם הברית שהוא כלל כל התורה בלה, והרע בעיניך עשיתי כיעורי ד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר מלא רחמים, ותמלא כל הזמות שפגמתי בשמך הגדול. הרב בפסני מעוני ומחטאתי הררי, תו זאני באזוב ואסתר תכבסני ומשלג אלבין, תשמיעני ששון ושמחה תגלה עצמות דבית, תסתר פניך מחמאי וכל עונתי מחה. מחה פשעי למענך, כאמור: "אנכי אנכי הוא מחה פשעך למעני וחמאתיך לא אזור":

ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעורי תמיד בזכות וכת הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותמן לי כח להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את מאותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא

אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה. אם און פעלתי לא אוסר, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה להנצל להבא ברחמיך האמתים מן היצר הרע וכת דילה. (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרי בזכות הצדיקים הגנוזים פה) ורחם עלי, ותן לי כח ובגורה ביידיך שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמי לגרו ויחלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר פלו בגונו וישו חי ראנחה, כשל בעוני כחי ועצמי עששו, עד אשר כשל בח הסב. רחמי עלי אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחמל עלי שומע צדקה, שומע אנטה, שומע אנקה. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל ופל דמי ארצה לפניך, אל תתן לישות נפשי, הצילני ברחמים אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך. חוסה עלי כרב רחמיך כרב חסדיך, והמו נא מעיד וחנינותך על עלוב נפש כמוני, על נדריך כמוני, על מלךך בחמאים כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. כי לך לבד ענינו תלויות, לך לבד רעיוני צפיות, ולו עיני למרום, עוד נא, הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי, והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה באמת וכלב שלם, ואזכה להיות תמיד ברוצנך הטוב מעתה ועד עולם. בחסדך חני ואשמרה עדות פיך, לב טהור ברא לי אלהים ורחם נכון חדש בקרבי:

ויברכו, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והתורה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו

שכתוב: "הוד והדר לפניו עז והדרה במקומו", שתעורני ברחמיך העצומים, ותוכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד, הסר ממני גיון ואנחה, שמח נפש עבדך כי אליך ארני נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה חסמכי. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. עזרה כבודי, עזרה הנבל וכנור, אעירך שחר. ובני לכל העשרה מיני נגינה דקדושה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית, באמור: "אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. בית והון נחלת אבות, ומירוהו אישה משכלת. יוקם יי יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי. למנצח אל הישתי ידוד מבחם, בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו. אוקרה נגינה. בלילה, ים לבבי אשיחה ויחפש רוחי. היאכל תפל מקלי מלח, אם יש מעט בריר חי זאת. פן תתן לאתרים הודך ושתתך לאכורי. ולא אמר איה אלהי, עשי הנתן זמרות בלילה. שקר החן והכל היפי אשה וראת יהוה היא התהלל". ונאמר: "הללויה, הללו אל בקדשו, הללויה ברקיע עזו. הללויה בגבורתי, הללויה כרב גדלו. הללויה בתקע שופר, הללויה בגבל וכנור. הללויה בתף ומחול, הללויה בכמוס וענב. הללויה בצלצלי שמע, הללויה בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יה, הללויה:"

רבונו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גלויותינו, וקרב פורנו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירבתי ארץ. וקבץ נדחנו יחד מארבע מנפות הארץ לארצנו, וקנס פנו מקרא שכתוב: "ושב יהוה אלהיו את שביתך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם וקבצך יהוה אלהיך ומשם יודי ויבא יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותי וירשתה, והיטבך הרב בך-יד". ונאמר: "נאם ארני אלהים מקבץ נדחי ישראל, עוד יקבץ עמי לנקבציו". ונאמר: "בונה ירושלים יהוה, נדחי ישראל יכנס". ור' זהר ותייש לנאלנו, ותיבא לנו את משיח צדקנו, ותיבנה את בית קדשנו ותפארנו, ותיבאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. כמו שכתוב: "פדונו יהוה ישבון ובאו ציון ברנה, ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישגו ונסו יגון ואנחה". ונאמר: "כי בשמחה תצאו ובשלוש תובלון, החרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף". ונאמר: "כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתייה, וישם מדברה פערן וערבתה כנו יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול ומרה. שמחו ביתוה וגילו צדיקים, והרינו כל ישרי לב. אור ירע לצדיק, ולשירי לב שמחה. שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו". אמן צח סלה ועד:

תפילה לציון רשב"י

תפילה זו מוסרת ע"פ הסוד הנורא שגילה על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על דוד, כי בוחר דא יפקן מן גלותא. שיש בתחילת הספר (ליקוטי מוה"ר). ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא אליו. אך גם בכל מקום האומרת לא יספור, כי התפשטות נשמת הנדיק הוא בכל העולם כמובן בחוקים:

רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמאי נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקרא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם, כי בוחר דא יפקן מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מן ירענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל ישרא"ל ויענתה השרה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי ירענו". ויהי יגון ירענו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו הגלות יושד על מן שעבור, ובכל זום אנו הולכים ודלים, ומטה ידנו מאד, כי יולח י ואפס עצור ועזוב, כי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמד בעדנו. והנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משהתקיים ומתנגעעים מאד להשם ויתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה פואת בימי קדם. הקיצתי ועודי עמך, באתי עד קץ כל

ההורות ועודי עמך, ערין אנו אחוים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שיעור, כי מבעני ביון מצולה ואין מעמך באנו במעמך מים ושבלת שמפנתנו. וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התנודות הפעל דבר ייחוד התנודה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה אנכי ב' ניי מי איחדי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד מצב של ישראל באחרית הימים האלה. אך פאתי לספר ולצעק עלי ועל נפש ייחוד עצם רחוקי מהשם יתברך, ועצם פגמי ועונותי הרבים וישעי העצומים, ועל אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים, כי איני יודע שום דרך אוד להחזיר לי הבח דקדושה, ואיך לזכות להשובה שלמה, ובאיה דרך אתחיל לעוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזה לתמן קלקולים ופגמים כאלה. לא ידעת נפשי אנה אני בא, אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלפתי, ואמר להרים כסוני ולזבעות נפלו עלי. אוי מה הנה לי, אוי מה הנה לי, על כן אמרתי ישעו מני אמרר בככי אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליהודה להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב, "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מומה". ומי יאמר לך מה תעשה, על כן פאתי בעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטרף, עני וכואב, לצעק ולצעק לפני הדרת קדשך:

רבי רבי רבי, אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, נהירו דבוצינא דאורייתא, עונה למה תישן, איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו ועוררו עם כל הצדיק אמת להסתפל ולראות במיריות צרות נפשנו, הקיצו ורננו שכני עפר, קומו ושני מכפל לסעדניו. צדיקי יסודי עולם, קומו בעורתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חמאים מכף רגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלה ונבראה ונוצרו ונעשו נשמתו ורוחי ונפשי וגופי, וכל מה שעבר עלי רכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בזה, כל מה שעברתי מעודי ייחודי הנה, מה שאני זוכר עדין, ומה שגששח ממני, הניספיקו כל לי נב רי האר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שזונט ל הנימים במקום שזונעים כפי שורש נשמתו, ומכל שכן וכל שכן מה שיהיה בקל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה (ובפרט וכו'). מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר, מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטרך:

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשבי"י יאמר: השוכן פה), ובלב כל הצדיקים אמתים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למלוצי

ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודת מוכות, ומליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותמן בי לב חדש ורוח חדשה תמן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפנינו בעדי, כל בעלי רחמים ותמלה חמלו עלי. כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע ביון מצולתך יאין מעמד כמוני:

רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשי יז על גב, שהינו בדרות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם. יידי ר' פי' תורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם יאה ג' שהוא: 'כי לא תשכח מפי' ורעו', הוא סופי תיבות 'יוחאי', וע' זכב הקדוש בעצמו מרמז בפסוק, עיר וקדיש מ'ן ש'מיא נ'חית. אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם. על בן באתי להודיר נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, כמתשבה דבור ומעשה, אשר המרתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי. אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי בחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי בפלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נבונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם ותקרב, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אוני ולבי לכלל זה. חוסו עלי ואל תשיתו לב לכלל זה, ואל יחר אפכם בי

חלילה, רק החשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם ותקרב ומכם חלילה. כי עדין אין מעצור ליהודה להושיע גם בעת הזאת, כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו ותקרב אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל זה תמכתי ותדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אוכה לשוב באמת להשם ותקרב ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש, ויהיה הטוב ברחמי ושמע תפלתכם ויעור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל ימשיני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי. בכה וזכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני נשען לדברך ר' אלה לפניכם ולפני השם ותקרב בעל הרחמים יודע מעלותי. יידי ה יגמר בעדי יהיה חסדך לעולם מעשי יידי אל תרף. ה' יידי ימסנו נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמול עלי'":

ואת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האכות:

רַבּוֹנוּ של עולם, עלת העלוות וסבת כל הסבות, אַנְתָּ לַעֲלֹא, לַעֲלֹא
 מן כְּלָא, וְלִית לַעֲלֹא מְנָה, דְּלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא כְּד כְּלָל,
 וְלָךְ רַמְיָה תְּהֵלָה, וְמִרְמִים עַל כָּל בְּרָכָה וְתֵהֵלָה. אוֹתָךְ אֲרַשׁ אוֹתָךְ
 אֲבָקְשׁ, שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאוֹתָךְ, הִדָּךְ כָּל הַעוֹלָמוֹת, עַד
 הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמִקוֹם שְׁאֲנִי עוֹמֵד, נְפִי אֲנִי וְיֵלֵה לָךְ יָדַע
 תַּעֲלָמוֹת, וּבְדִרְךָ וְנִתִּיב הָיָה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, וְתַחֲוִיר הַחֲשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ פְּאֻמָּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ פְּאֻמָּת, כְּפִי רְצוֹן מִכָּה הַבֵּר אִיר
 לְכֹלִי לְחֶשֶׁב בְּמַחְשְׁבֹתַי שׁוֹם מַחְשְׁבַת חַיִּין, וְשׁוֹם מַחְשְׁבָה וּבִיבּוֹל
 שְׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמַחְשְׁבוֹת וְכוֹת צְחוֹת וְקִדּוּשׁוֹת
 כְּעֹבְדֹתֶיךָ פְּאֻמָּת בְּהִשְׁתַּדָּךְ וּבְחֻרְתֶיךָ. הַט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב
 סְהוֹר לְעִבְדֶיךָ פְּאֻמָּת. וּמְצַלּוֹת יָם תּוֹצִיאֲנִי לְאוֹר גְּדוֹל חַיִּישׁ כָּל
 מַהֲרָה, תְּשׁוּעַת יְהוָה כְּהַרְפֵּךְ עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר חַמִּים כָּל יְמֵי הַיּוֹתֵי עַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְאוֹכֵה לְחַדֵּשׁ נַעֲרֵי הַיָּמִים שְׁעִבְרוּ בַחֲשָׁד, לְהַחֲזִירֵם אֶל
 הַקִּדְשָׁה, וְתַהֲרִי וְצִיאֲתִי מִן הַעוֹלָם כְּבִיאֲתִי בְלֹא חַמָּא. וְאוֹכֵה לְחַוּוֹת
 בְּנַעֲם יְהוָה וְלִכְבֵּר בְּהִיכּוֹל, כְּלוֹ אֲמֵר כְּבוֹד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד:

מנחה לחול

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בַתְּפִילַת מְנַחָה (עֲרִבִית) לְכָל הַצְדִיקִים
 הָאֲמֵתִים שְׁבָדוֹנוּ, וְלְכָל הַצְדִיקִים הָאֲמֵתִים שְׁכַנֵּי
 עִפְרָי קְדוּשִׁים אֲשֶׁר פָּאֲרִין הַמָּה, וּבְפִרְט לְרַבְנֵי הַקְדוּשׁ צְדִיק יְסוֹד
 עוֹלָם, נַחַל נָבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְנֵי נַחְמָן בֶּן פִּינְא, וְכוּתֵי יָגוֹן עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכַנּוּ נְחֹשֶׁת
 לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ
 שָׁמָּה מַיִם: וְרָחֲצוּ אֶחָד וּכְנִיּוֹ מִמֶּנּוּ, אֵת יְדֵיהֶם, וְאֵת רַגְלֵיהֶם: כִּכְאֵם
 אֶל אֹהֶל מוֹעֵד, וְרָחֲצוּ מִיֵּם וְלֹא יָמוּתוּ, אוֹ כִּגְשַׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת,
 וְלֹא יָקָמִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמוּתוּ, וְהָיְתָה לָהֶם
 חֵק עוֹלָם לֹא יִלְוֲדֻעוּ לְדוֹרֹתָם:

וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁחָרַם עֲלֵינוּ, וְחִכְּפֵר לָנוּ עַל
 כָּל זִמְמָה, אֲלֵהֶל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַמְחֵל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ
 וְתַכְנֵה בֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבְּמִדְבַר הַבְּנֵינֵנוּ: וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קְרָבֵן הַתְּמִיד שְׁיִכַפֵּר בְּעֲדֵנוּ,
 כְּמֵו שְׁכַתְּבָתָּ עַל יְדֵי בְּחֻרְתֶיךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֵת
 קְרָבֵנִי לְחִמֵי לְאִשִּׁי, רִיחַ נִיחָחִי, תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
 תְּמִימִם, שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֲלֵה תְּמִיד: אֵת הַכֶּבֶשׂ אֲהָרַתְּ תַעֲשֶׂה בְּבֹקֵר, וְאֵת
 הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעֲשִׂיתָ הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה,

בלולה בשמן בתחת רביעת ההיין: עלת תמיד, העששה בהר סיני לריח נוח אשה ליהודה: ונסכו רביעת ההיין לכבש האהרן, פקדש הסף נסד שכר ליהודה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הפקר ובקסבו תעשה, אשה ריח נוח ליהודה:

וישחטו אתו על ירך המזבח צפונה לפני יהוה, וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על ז' זבוב סריה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתני אמי ה' השוכה ומקבלת ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן תמיד במועדו, ובמק' זו וכה בחי' **אתה** הוא יהוה אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניך את ק' נרת הסמים, בזמן שביט המקדש היה קום, באשר צוית אונג על ידי משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה, קח לך סמים נטף ושהלת וחלבנה, סמים וילבנה ופה, בד כבד ויהיה: ועשית אתה קמרת, וקח מעשה וקח, ממלח טהור קדש: ושחטת כמנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עלי אהרן קמרת סמים בבקר בבקר, בהיטיבו את הגרת יקטירוה: ובהעלת אהרן את הגרת בין הערבים יקטירוה, קמרת תמיד לפני יהוה לזרתיקם:

תנו רבנו, פטום הקמרת כיצד, שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה לכל יום, פרם בשחירתו, ופרם בין הערבים, ושלשה מנים ותרומ, שמום מנים בהן גדול מלא חפניו ביום הפפורים, ומחזירן למכתשת

בערב יום הפפורים, ושוחקו יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן, א' הצרי, ב' הצפרן, ג' החלבנה, ד' והלבנה, משקל שבעים שבעים מנה, ה' מור, ו' וקציעה, ז' שלבלת נרד, ח' וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, ט' הפשט שנים עשר, י' וקלופה שלשה, יא' וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין, יב' וין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא וין קפריסין מביא חמר חרוץ עתיק, מלח סדומית רבע (הקב). מעלה עשו, כל שהוא. רבי נתן הכבלי אומר, אף כפת תירדן כל שהוא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקמף, ברית פרשינה למה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה. וין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו א' הצפרן כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים ופין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תני, רבי תן אומר, כשהוא שוחק, אומר, הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים, פטמה לחצאין, כשרה לשליש ולרביע, לא ימועגו אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם כמדתה כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תניא, בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא, אלו היתה נתן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעבוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו: כמנעו אשה ליהודה:

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ^ג יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אֲדָם בְּטַח בְּךָ: ^ג יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאֵנוּ: אֲתָה סוֹתֵר לִי (יִפְסֹק מִעַם) מִצַּר תַּצְרֵנִי רַנְי פִּלְטָה סוֹבְבֵנִי סֵלָה: וְעָרְבָה לִיהוָה מִנַּחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנוֹת:

אָנָּה, כַּכֵּחַ נִדְלַת יְמִינֶךָ תִּתֵּיר צְרוּרָה: אֲבִיב יִחְיִין
 קִבְּלָה רֵנַת עַמְּךָ, שְׂגִבְנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא: קִרְעֵ שִׁמְרִין
 נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יְחִידֶךָ כִּכְבַּת שְׁמֵרֵם: גַּי יִכְיֵשׁ
 בְּרַכֵּם טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֵלֵם: הֵרֵר צַחֲיִין
 חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב טוֹבֶךָ נִהַל עֲדָתְךָ: חֲקִי מִנְיָע
 יְחִיד, גָּאָה, לְעַמְּךָ פְּנֵה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: יִגְדֵל מִלִּיק
 שׁוֹעֲתֵנוּ כִּבְל וְשִׁמְעֵ עֲצָקֵתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: יִשְׁקִי צִיחַ
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיו: תַּהֲלֶה לְדוֹר,

ערבית לחול

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הַעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת: שָׂאוּ יְדֵכֶם קִדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יְהוָה: וּבְרַכְּךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֶשֶׂה שְׁמִים וְאַרְצִין: ^ג יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ^ג יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בְּטַח בְּךָ: ^ג יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמְּלִיךְ, וְאַבְרַכְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אַבְרַכְּךָ, וְאַהֲלֶצְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹלָה יְהוָה וּמַהֲלֶצְלָה מְאֹד,

ערבית לחול

עַד הַעוֹלָם: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל כִּשְׁבוּב יְהוָה שְׁבוּת עִמָּנוּ יַגֵּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: בְּשָׁלוֹם יִחְדוּ אֲשֶׁכְּבָה וְאַיִשׁוּן, כִּי אֲתָה יְהוָה לְבָדָד לְכַטַּח תּוֹשִׁיבֵנוּ: יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תַפְלָה לְאֵל חַיִּי: וְתַשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מִעוֹמָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֵרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חֲסִי כֹו:

חצי קריש:

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁבִּיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

חזן: **בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:**

קול ות: **בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

בָּרוּךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים, בְּחַכְמָה פוֹתַח שְׁעָרִים, וּבַחֲבוּנָה מְשַׁנֵּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ, בְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תְּמִיד יְמַלּוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶסֶד: דוֹר דְּדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרַתֶיךָ יַגִּידוּ:
הַרְר כְּבוֹד הַדּוֹף, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ

ערבית לחול

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֱהַבְתָּ, תִּיְדָה וּמִצּוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ, לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַרְכֵי תִלְמוּד
תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֵיֵךְ חַיֵּינוּ,
וּבְהֵם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבְּתֶךָ אַל תְּסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמֵי יָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(תורה אברהם: אל מלך נאמן)

שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלשון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ
הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשָׁנַתָּם לְבִנְיָהּ, וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ,
וְהָיוּ לְטָמְטַף בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם,
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל

יֹאמְרוּ, וּגְדֹלְתְּךָ אֶסְפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקְתְּךָ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרָךְ אַפַּיִם וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְהוָה

ערבית לחול

נִפְשָׁכֶם: וְנִתְמִי מִטַּר אֲרַצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ, וְאֶסַּפְתָּ דַגְגָּךְ
וּתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְדֶּךָ: וְנִתְמִי עֹשֵׁב בְּשָׂדֶךָ לְבִהְמֹתֶךָ, וְאֶכְלַת וּשְׂבַעְתָּ:
הַשְׂמִירוֹ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם, וְעִצַּר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֶבְרַתֶם מִתְּהַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבַר אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשָׁכֶם,
וְקִשַּׁרְתֶּם אִתָּם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹמְטַף בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּכֶם
אִתָּם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָיִךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְּנֵיכֶם וְלֹא תִאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם לְתַת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,
וְעָשׂוּ לַיהוָה צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם, לְדַרְתָּם. וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית
הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וְרִאיתֶם אֹתוֹ, וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יְהוָה, וְעָשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרָיִם לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם,
אֲשֶׁר אִתָּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ, וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי.
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֵת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

תורה רמב"ם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן

לכל, ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך, וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים: עני כל ישרו, ואתה

ערבית לחול

ואמונה כל זאת, וקום עלינו, כי הוא יהוה אלהינו אין לך, ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים, מלכנו הו אלנו מכף כל הערצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, העושה גדלות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו, המדריכנו על כמות אויבנו, וירם קרנו על כל שנאינו. העושה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעקרתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שנאייהם בתהומות טבע, וראו בניו גבורתו, שבחו והודו לשמו. ומלכותו כרצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יהוה, מי כמכה נאדר בקדש, נרא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו:

נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו ועושה, ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי, ויכרך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם, הלהויה: חצי קריש

ערבית לחול

יהוה ימלך לעולם ועד:

יְיָאֱמֹר, כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וְגֵאֲלוֹ מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:

יְיָ שֶׁרָ בְּנוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁלֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ חַיִּים מִיָּד וְלִשְׁלֹם. וּפְרֵשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְנֵנוּ בַעֲצוֹ טוֹר: מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעֵלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר וְחֶרֶב וְרֶעֶב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשְׁמוֹד צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁלֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד: חצי קריש

רַפְּאֵנוּ יהוה ונרפא, הושיענו ונשענה, כי תהלתנו אתה, והעלה (ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל:

בְּרַךְ עלינו יהוה אלהינו את השנה הייאת ואת כל מיני תבואתה למזבח, ותן (ברך) טר וממר (ברכה) על פני האדמה ושבענו מטובו, וכך יזנתנו בשנים הטובות לברכה, כי אל טוב ומטיב אן ה וני בְּרַךְ השנים: ברוך אתה יהוה, מברך השנים:

תַּקַּע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה, מקבץ גרתי עמו ישראל:

הַשִּׁיבָה שופטינו ככראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לכבדך בחסד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט: (בעשיה: המלך המשפט)

וְלַמְלֹאשִׁינִים אל תהי תקוה, וכל המינים בגנע יאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, והודים מהרה תעקר ותשבר ותמוגר ותכלם ותשפלים ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, שובר אויבים ומכניע ודיים:

עַל הצדיקים ועל החסידים, ועל קני שארית עמך בית ישראל, ועל

פליט (בית) סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמך, יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך פאמת, ושים חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כך בכתוננו, ועל חסדך הגדול פאמת וכתמים נשעננו: ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים:

וְיָרֵא וְשָׁלְחִים עוֹד בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכִסֵּא יוֹד עֲבָדְךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תְּכִין: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צַמַּח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוּ תְרוֹם בִּישׁוּעַתְךָ, כִּי לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם, וּמְצֻפִים לִישׁוּעָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמֵּחַ קְרוֹן יִשׁוּעָה:

יְיָ הַרְחֵמוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְיִבֵּר בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תַּפְלַתְנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַתֵּי נִיר אֶתָּה, וּמְלַפְנִיךְ מַלְבְּנוּ, רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. ח' ו. וְעַנְנוּ וְשָׁמַע תַּפְלַתְנוּ.

כתענית ציבור אומרים כאן עננו *

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

* עננו ויקח עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצדה גדולה אנטנו, אל תפן אל רשענו, ואל חסר פניו ממנו, ואל התעלם מתחנונו, וזה נא קרוב לשועטנו, ודי נא חסדך לחמנו, פרס נקרא אליך, עננו, כדבר שנאמר: וזהו פרס ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אמת ויקח הענה בעת צרה, פודה ומעיל ככל עת צרה וצוקה:

שיום שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד (חד) באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומה. ברוב עז ושלום:

בש"ח: בספר חיים ברכה ושלום, ופרנסה ט' דה, זו זיה מוכות ושועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנהנו וכל עמך בית ישן יי, לחיים ט' ים ולשלום:

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בי יום יום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

אלהי, נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה, פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תהרהר נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.

זה רצון מלפניך יהוה אלהי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרי. ושלא אכעס היום ושלא אכעסך. ומצילני מצור הרע. ותן בלבי הכניעה וענה. סלפנו ואלהינו, זה שמך בעולמה, בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גלויות ופרה צאנך ושפח עמך:

עשה למען שמך, עשה למען ימיך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען וחקצונך ודידך הושיעה ימיך וענני:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

עשה שלום (בש"ח השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שישנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ועברה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

בימים שאין אומרים תחנון אומרים 'קדיש שלם'

אלהינו ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא חטאנו. אבל אנהנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו, בנרנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו. טפסנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. יצנו. ירדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

ברנו וכו', וכו' וממשפטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הכו' עלינו כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

אל ארך אפך אתו ובעל הרחמים נקראת, ודרך משוכה הורית. גדלת רחמיך וחסדיך, תזכור היום ובכל יום לירע ודידך. מפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם כדודעת לענו מקדם. מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיד נחסה ונתלונן, כיום ודך יהוה פגענו. מעבר על פשע, ותמחה אשם, כיום ויתצב עמו שם. תאזין שועתנו, ותקשיב לנו מאמר, כיום ויקרא בשם יהוה:

יחיד אינו אומר זה אלא בשנעמים כקורא בתורה:

וְשֵׁם נְאֻמָּר: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה. יְהוָה. אֵל רְחוּם וְחַנוּן. אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת: נִצַּר חַסֵּד לְאֲדָפִים, נִשְׂא עוֹן וְפִשְׁעוֹ וְחַטָּאתָה, וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנָיו וְלִחַטָּאתָם וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֱבוֹנוֹ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מַלְכֵנוּ. כִּי פִּי עָלָנוּ. יי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל קְרֹאֲיֶךָ:

וַיֹּאמֶר דְּוָד אֵל גֹּד, צַר לִי מְאֹד, נִפְלְאָה נָא כִּבְדֵי יְהוָה, כִּי יִכַּסּוּ חַטָּוֹת וְכִבְדֵי אָדָם אֵל אֶפְלָה:

ונזכרים על פניהם ואומרים:

ערבית לחול ולמוצ"ש

במוצ"ש אומרים יחיד נועם

וַיְהִי נועם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דֵינֵנוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה דֵינֵנוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִינוּ, בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמַצְדֵי תֵי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ: כִּי הוּא יִצְלַח מִפֶּחַ קוֹשׁ, מְדַבֵּר הוֹוֹת:

בְּאֵבְרָתוֹ וְסֵד לָךְ וּמַחַת כְּנַפְיוֹ תַּחֲסֶה, צִנְה וְסַחֲרָה אִמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיָלָה, מִחַץ יַעוֹף יוֹמִם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶל יִחְלַד, מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: וְפֶל מִצְדָּךְ אֶלְפֵי וְרַבְבָּה מִיּוֹמֶיךָ, אֱלִיד לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאָה: כִּי אָתָּה יְהוָה מַחְסֵי, עֲלִינוּ שְׁמַת מַעוֹנֶיךָ: לֹא תִאָּהֵר אֱלִיד רָעָה, וְנַעַם לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלָךְ: כִּי מִלְּאֲכִיו

רְחוּם וְחַנוּן חֲטָאתֵי לְפָנֶיךָ, יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנַי: יְהוָה אֵל בְּאֶפֶס תּוֹכִיחֵנִי, וְאֵל בְּחַמְדֶּךָ תִּיַּסְרֵנִי: חַנּוּן יְהוָה, כִּי אֶמְלֹץ אֵנִי, רַפְּאֵנִי יְהוָה, כִּי נִבְהַלְנוּ עַצְמוֹתַי: וְנִפְשֵׁי נִבְהַלְתָּ מְאֹד, וְאָתָּה יְהוָה עַד מָתַי: שׁוּבָה יְהוָה חֲלֻצָה נִפְשֵׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶּךָ: כִּי אֵין בְּמִוֹת זְכָרְךָ, בְּשִׂאוֹר מִי יוֹדָה לָךְ: וַיַּעֲתֵי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֲהֶה בְּכָל לַיְלָה מִמָּוֶת, בְּדַמְעָתִי עֲרִשֵׁי אִמְסָה: עוֹשֵׂה מַכְפַּעַם עֵינַי, עֲתַקְהָ בְּכָל צוּרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֲוֶן, כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנוּנַי, יְהוָה תַּפְלִיתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלְנוּ מְאֹד כָּל אֵיבֵי, יִשְׁבוּ ויִבְשׁוּ רַגְעַ:

שומר ישראל

ערבית לחול ולמוצ"ש

הִיָּה לִי לְשֵׁךְ דָּךְ בְּכָל הַרְבִּיב: עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּךָ, פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רַגְלֶיךָ: לֹא שֶׁל יִתְּנֵן תַּרְדֵּךְ, תַּרְמֹם כְּפִיר וְתִנּוּן: כִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ, אֲשֶׁר בְּהוֹרֵי יַדְעֵי שְׁמִי: יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עַמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדוּ. אֲרָךְ יָמִים אֲשִׁבְעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרָךְ יָמִים אֲשִׁבְעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

וְאָתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין, וְאֶמְרֵן קְדוֹשׁ בְּשֵׁמוֹ מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁבִיעִתָּהּ, קְדוֹשׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד בְּבוֹרְתָּהּ, קְדוֹשׁ לְעֵלַם וְלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָא, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵאָא כֹל אֶרְעָא זִו וְקַרְהָ.

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה אומרים:

אבינו מלכנו הקאנו לפגוד:

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו עשה עמנו למען ששך:

אבינו מלכנו בך (בעשרת ימי) עלינו שנה טובה:

אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזרות קשות:

אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאנו:

אבינו מלכנו הפך עצת אויבנו:

אבינו מלכנו כלה כל צור ומשטן מעלינו:

אבינו מלכנו סתם פיות משטינו ומקטרגנו:

אבינו מלכנו כלה דבר ותרב ורעב ושכי ומשחת (ועון) ושטר מבני בריהך:

אבינו מלכנו מנע מנפה מנהלתך:

אבינו מלכנו כלה ותחל לכל עונותינו:

אבינו מלכנו מחה ותעבר פשענו ותמאנתנו מנגד עיניך:

אבינו מלכנו מרחק ברחמיך הרבים כל ששך חובותינו:

אבינו מלכנו החודרת בתשובה שלמה לפגוד:

אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך:

אבינו מלכנו קרע רע גזר דינו:

אבינו מלכנו וברנו מפרון טוב לפגוד:

לתענית ציבור

אבינו מלכנו וברנו לחיים טובים:

אבינו מלכנו וברנו לנאולה וישועה:

אבינו מלכנו וברנו לפרנסה וכלכלה:

אבינו מלכנו וברנו לחיות:

אבינו מלכנו וברנו לסליחה ומחילה:

אבינו מלכנו העמח לנו ישועה בקרוב:

אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך:

אבינו מלכנו הרם קרן משיחך:

אבינו מלכנו מלא דינו מכרכוהך:

אבינו מלכנו מלא אקמיו שבע:

אבינו מלכנו שמע קולנו, חום ורחם עלינו:

אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

אבינו מלכנו פתח שערי שמים לתפלתנו:

אנו מלכנו וברו, כי עפר אנחנו:

בנינו מלכנו: א אל תשיבתו רקס מלפניך:

אנו מלכנו: יייה האת שעת רחמים ועת רצון מלפניך:

אבינו מלכנו: זמול על ויחל ויחלינו ונספנו:

אבינו מלכנו עשנו חרונים ואל שך שרשך:

ערבית לחול ולמוצ"ש

והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: כי אתה ארצי טוב וסלחן, ורכי חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת לעיניך, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך ארצי, יום יום יעמם לנו, האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם במחבבך: יהוה הושיעה, המלך יענו ביום קראנו: ברוך הוא אלהינו שבראנו

ערבית לחול ולמוצ"ש

ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש גדול, ברוך כבוד יהוה ממקומו: ותמלתי רוחא, ושמיית בתרי קל יע סגיא דמשבחין ואמרוין, ברוך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה: יהוה ימלך לעולם ועד: יהוה מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם, ליצר מחשבות לבב עמך, והכן לבכם אלך: והוא רחום, וכפר עון ולא ישחית,

אבינו מלכנו עשה למען טובותים על יחודך:

אבינו מלכנו עשה למען בתי באש ובמים על קדוש שמך:

אבינו מלכנו נקם נקמת דם עקרוך השפוד:

אבינו מלכנו עשה למעןך אם לא למעננו:

אבינו מלכנו עשה למעןך והושיענו:

אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים:

אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד. וישנו

שומר ישראל, שמור שארית ישראל, ואי אבד ישו אר.
האומרים שמע ישראל.

שומר גוי אחר, שמור שארית עם אחר, ואי אבד גוי
אחר, המיוחדים שמך יהוה אלהינו יהוה אחר.

ערבית לחול ולמוצ"ש

לבדוד, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו, ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא נגיע לרע, ולא נגד לפהלה. וחי רצונו מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנשמור חקך בעולם הזה, ונקום ונתיב ונראה, ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען זמורך כבוד ולא ידם, יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה, והוה יהוה מבטחו: בפתחו ביהוה עדי עד, כי ביה יהוה צור עלמים: ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת רשעה, והוה: יהוה חפץ למען צדקו, גדיל תורה ויאריר: יהוה ארנינו, מה אדיר שמך בכל הארץ. חוקו ויאמין לבבכם כל המוחלים ליהוה:

שומר גוי קדוש, שמור שארית עם קדוש, ואי אבד גוי
קדוש, המושלשים בשלש קדשות לקדוש.

מתרצה ברחמים, ומתפיים בתחנונים, התרצה והתפיים
לדור עני, כי אין עוזר. אבינו מלכנו, חננו ועננו,

כי אין בנו מעשים, עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו. ובר רחמיך יהוה וחסדיך, כי מעולם המה. יהי חסדך יהוה עלינו, כאשר יחלנו לך. אל תזכר לנו עונות ראשנים, מהר וקדמונו רחמיך, כי דלונו מאד. עזרנו בשם יהוה, עשה שמים וארץ: חננו יהוה חננו, כי רב שבענו בו. ברגו רחם תזכור, ברגו עקרה תזכור, ברגו המימות זכור: יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו. כי הוא ידע יצרנו, וזר הי עפר אנוחנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו ורפר עי חסאתינו למען שמך:

הש"ן אומר קדיש תתקבל

ערבית לחול ולמוצ"ש

שיר למעלה: יי שא עיני אף ההרים, מאין יבא עזרי: עזרי
מעם יהוה, עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך,
אל ינום שמריך: הגה לא ינום ולא יישן, שומר ישראל: יהוה
שמריך, יהוה צדק על יד ימינך: וימם השמש לא יכבה, וירח
בלילה: יהוה ישמריך מכל רע, ישמר את נפשך: יהוה ישמר
צאתך ובואך, מעתה ועד עולם:

קדיש יתום, וברו

עָלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֶּלֶל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
שֶׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְגִוּי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה, שֶׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָהֶם, וְגִוַּרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם. שֶׁהֵם
מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל רוּיָק וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ
כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנָי מִקֵּד מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמוֹ יי' טַד אֵן אָן, וּמוֹשֵׁב
יִקְרוּ בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּנִבְהֵי יי'. מִיָּם, הוּא
אֲלֵהֵינוּ אִין עוֹד. אֲמַת מַלְכָּנוּ, אָפֶס וּזְלָתוֹ, כְּפָתוּב דִּר. רְתוֹ:
וְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל כְּבֻדָּה, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יי'.
בְּשִׁמּוֹם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוֶה דֵּךְ יְהוָה אֲלֵהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת
עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּדוּלָּים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת
יִבְרַתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכֵל כְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ
בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲדִיךָ כֵּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. וַיְבִירוּ וַיְדַעוּ כֵּל יוֹשְׁבֵי
הַכֶּלֶל, כִּי לֵךְ תִּכְרַע כֵּל בְּרַךְ, תִּשְׁכַּבַּע כֵּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֲלֵהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקְר וַיִּתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כְלָם אֵת
עַל מַלְכוּתְךָ, וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלִיךְ בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב בְּתוֹרַתְךָ,
יְהוָה יִמְלִיךְ לְעַלְמֵי עוֹד: וְגַאֲמַר, וְהָיָה יְהוָה לְמִלְכָּךְ עַל כֵּל
הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

מראש חודש אלול עד אחר הושענא רבה מוספים מומד זה:

לְדוֹד, יְהוָה אוֹרֵי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵינָא, יְהוָה מַעוֹז חַיִּי מִמּוֹ אֶפְתָּר: בְּקֶרֶב עָלֵי
מְרַעִים לְאֶבֶל אֵת בְּשׂוֹר צָרִי וְאִיבֵי לִי, הַמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלוֹ: אִם תַּחֲנֹה
עָלֵי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְוֶם עָלֵי מַלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׂאֵלְתִי
מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ, שְׁכַתִּי בְּבֵית יְהוָה כֵּל יְמֵי חַיִּי, לְחַיּוֹת בְּנַעַם יְהוָה
וּלְבַקֵּר בְּחִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵי בְּסִבּוֹ בְּיוֹם רַעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי אֱהִלּוֹ, בְּצִיּוֹר יְרוּמִמֵּי:
וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתִי, וְאֶזְבְּחָה בְּאֱהִלוֹ זְבַחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה
וְאֶזְבְּרָה לִירְעוֹת: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא, וְהִנְנִי וְעַנְנִי: לֵךְ אֲמַר לְבִי, בְּקֶשׁוּ פָנָי,
אֵת פְּנֵיךְ יְהוָה אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִמֵּנִי, אֵל תֵּט בְּאֶף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתִי,
אֵל תִּפְּשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזוּבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אִבִּי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי, וְיְהוָה יִאֶסְפֵּנִי: הוֹרֵנִי
יְהוָה דְרָכְךָ וְנַחֲמֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, לְמַעַן שׁוֹרְרִי: אֵל תַּחֲנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי
עַדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַח חַמְסִים: לִילֵאל הַאֲמַנְתִּי לְרֵאוֹת כְּטוֹב יְהוָה בְּאָרֶץ חַיִּים: קוּה אֵל
יְהוָה חֲסוֹךְ וְאִמְזֵן לְךָ, וְקוּה אֵל יְהוָה:

ספירת העומר

הַרְיִנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בַּסְפִּירָת הָעוֹמֵר לְכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁבְּנֵי עַמּוֹת קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וּבְפֶרֶט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, נֶחֱל נֶכֶד הַיָּד הַקְּמֵה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָה, וְבוֹתוֹ וְזֵן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֵינִי:

לְיָשִׁים יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְעֵינְתָה בְּחִילוֹ וְדַחֲוִי לְיַחַד לֵב יָהּ בּוֹיָה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מוֹכֵן וּמוֹקֵן לְקָם מִי וְתֵי עֵלִי לֵיָהּ סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה. וּסְפַרְתֶּם לָכֵם מִמִּקְרַת הַשִּׁשִּׁתַּי מִיּוֹם הַבְּאֻכָּם אֶת עֹמֶר הַתְּעִנְפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה, עַד מִמִּקְרַת הַשִּׁשִּׁתַּי הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה הַרְשָׁה לַיהוָה.

וְיֵהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דִרְיָנוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה דִרְיָנוּ בּוֹנֵנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

מוֹ נִסָּן, חֹדֶר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר.

יז נִסָּן, נֶחֶד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר.

יח נִסָּן, נְבוּדָה שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁנַי יָמִים לְעוֹמֵר.

כ נִסָּן, הוֹדֵר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

יח נִסָּן, תְּפִאֶרֶת שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

כא נִסָּן, יְסוֹד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

כב נִסָּן, מַלְכוּת שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד לְעוֹמֵר.

כג נִסָּן, מַלְכוּת שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת לְעוֹמֵר.

כד נִסָּן, חֹדֶר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר.

ל נִסָּן, חֹדֶר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר.

כה נִסָּן, נְבוּדָה שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם תְּשַׁעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד וְשְׁנַי יָמִים לְעוֹמֵר.

א אִייר, נְבוּדָה שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁשֶׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְשְׁנַי יָמִים לְעוֹמֵר.

כז נִסָּן, תְּפִאֶרֶת שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם עֶשְׂרֵה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד וְיָשִׁים יָמִים לְעוֹמֵר.

ב אִייר, תְּפִאֶרֶת שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁבָעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

כח נִסָּן, נֶחֶד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם אֲחֵי עָשָׂר יָמִים שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר.

ג אִייר, נֶחֶד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר.

כט נִסָּן, הוֹדֵר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

ד אִייר, הוֹדֵר שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם תְּשַׁעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

ל נִסָּן, יְסוֹד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבִיעֵי אֶחָד וְשְׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

ה אִייר, יְסוֹד שְׁבַחְסָד
הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבִיעוֹת וְשְׁשֶׁה יָמִים לְעוֹמֵר.

ו אייר, מלכות שכתפארת

היום אָהד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת לְעֹמֵר.

ז אייר, חסד שבנצח

היום שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר.

ח אייר, נבונה שבנצח

היום שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֵר.

ט אייר, תפארת שבנצח

היום אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

י אייר, נצח שבנצח

היום חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֵר.

יא אייר, חוד שבנצח

היום שֵׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר.

יב אייר, יסוד שבנצח

היום שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

יג אייר, מלכות שבנצח

היום שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבֻעוֹת לְעֹמֵר.

יד אייר - פסח שני, חסד שבהוד

היום תְּשִׁיעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה יָבֻעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר.

טו אייר, נבונה שבהו

היום שְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֵר וְשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֵר.

טז אייר, תפארת שבהוד

היום אֶחָד וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

יז אייר, נצח שבהוד

היום שְׁנַיִם וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֵר.

יח אייר - ליל בעומר, חוד שבהוד

היום שְׁלֹשָׁה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבֻעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר.

יט אייר, יסוד שבהוד

היום אַרְבָּעָה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבֻעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

כ אייר, מלכות שבהוד

היום חֲמִשָּׁה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת לְעֹמֵר.

כא אייר, חסד שבסוד

היום שֵׁשָׁה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר.

כב אייר, נבונה שבסוד

היום שִׁבְעָה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֵר.

כג אייר, תפארת שבסוד

היום שְׁמוֹנֶה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

כד אייר, נצי שבהוד

היום תְּיָעָה וְלִמְיָיִם יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֵר.

כה אייר, חוד שבסוד

היום אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר.

כו אייר, יסוד שבסוד

היום אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שְׁבֻעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

כז אייר, מלכות שבסוד

היום שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁשֵׁה שְׁבֻעוֹת לְעֹמֵר.

כח אייר, חסד שבמלכות

היום שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה שְׁבֻעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר.

כט אייר, נבונה שבמלכות

היום אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֵר.

ל סיון, תפארת שבמלכות

היום חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

ב סיון, נצח שבמלכות

היום שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁשֵׁה שְׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֵר.

ג סיון, חוד שבמלכות

היום שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה שְׁבֻעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר.

ד סיון, יסוד שבמלכות

היום שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שֵׁשָׁה שְׁבֻעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר.

ה סיון, מלכות שבמלכות

היום תשעה וארבעים יום שהם שבועה לעמר.

אחרי הספירה של כל יום יאמר:

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה במוינו אמן סלה.

לְמַנְצַח בניגית מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכה, יאר פניו אתנו סלה:
 לדעת בארץ הרבה, בכל גוים ישועו: י: יודי ע: אלהים, יודוך
 עמים כלם: ישמחו וירגו לאמים, כי תשפט עמים מישר, לאמרי תנחם
 סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה וברכה, ירכנו א: אהים
 אלהינו: יברכנו אלהים, ויראו אותו כל אפסי ארץ:

אנא, בכח גדלת ימינה תהיר צרוחה:

קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא:

נא גבור, הורשי יחודך ככתב שמרם:

ברכם טהרם, רחמי צדקתך תמיד גמולם:

חסין קדוש, ברוב טובך נהל עדתך:

יחיד, גאה, לעמך פנה זכרי קדשתך:

שועתנו קבל ושמעו צעקתנו יודע תעלומות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רְבוּנוּ של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספר ספירת
 העמר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו, כמו שכתבת
 בתורתך: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
 התנופה שבע שבתות תמימות התינה, עד ממחרת השבת
 השביעית תספרו חמשים יום, כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל

מזהמתם, וככן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 שבוכות ספירת העמר שספרתי היום, ותקן מה ששגמתי בספירה
 (ספירה השייכת לאותו לילה) ואטהר ואתקדש בקדשה של מעלה,
 ועל ידי זה ישפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו,
 ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך
 העליונה, אמן סלה:

קדוש יתום:

ליקוטי תפילות חלק ב, לו

רְבוּנוּ של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות, כי אתה יודע
 הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו מקומות
 יפולנו לשם בעוונותינו הרבים, ולקרבנו אליך. ובכרת מצוה הזאת של ספירת
 ר ג'י, יוהיא תכלת התורה, שהיא תחלת התקרות ישראל לאביהם
 ע: ישמח אייר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת מא"מ שיערי ממאה
 ולכל לבי"ם שעי' הודושה. ובני במקום שאני שם עכשו, שאוכה לקים מצוה
 הזאת בתפילי. השלמו האפשרי לאיש כפרני לקים מצוה הזאת, ואתה
 תמלא רחמים עלי. ערני ותושיעני על ידי זה, ותוציאני מהרה מממאה
 למרה, מוחל לקדש, מגונן לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד
 אשר נוכח חגג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה השוכ אלינו,
 ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון
 משם, באופן שנוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד:

קריאת שמע שעל המיטה

הַרְיֵנִי מקשר עצמי באמירת קריאת שמע שעל המיטה, לכל הצדיקים האמתיים שקדונו, ולכל הצדיקים האמתיים שקני עפר קדושים אשר בארץ הטהרה, ובפרט: ארבעה מקדושי צדיק וסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, רבנו חסדן ו' חנניא, זכותו וזן עלינו ועל כל ישראל, אמן:

רְבוּנוּ של עולם, הרנינו מוחל לכל מי שהקעים והקניט אור, אי שקטא כנגדי - בין בגופי בין בממוני בין בכבודי - אין בכל אשר לי, בין באנס בין ברצון בין בשונג בין במויד, בין בדבובי בין במעשה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לכל בר ישראל, ולא יענש שום אדם בסבתי:

יְהִי רצון מלפניך יהוה אלתי ואלתי אבותי, שלא אחטא עוד, ומה שקמאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים, ולא על ידי אסורים: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי ונאלי:

הַשְּׂפִיכֵנוּ איבנו לשלום, והעמידנו מלבנו לחיים ולשלום. ופרסם עלינו ספת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמוך. והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר חרב צרה רעה רעב ויגון ומשחית ומגפה, שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפך תסתורנו. ושמוך צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם, כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה:

יש אומרים את ברכת המפיל כאן, ויש אומרים אותה אחר כל התקון

בְּרוּךְ אתה יהוה אללהינו מלך העולם, המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי, ומאיר לאישון בת עין:

יְהִי רצון מלפניך יהוה אלתי שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים ולשלום, ומן חלקי בתורתך. ותרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני לדבר עבירה, ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי ביוז, וישלט בי יצר הטוב ואל ישלט בי יצר הרע. ותצילני ממצר הרע ומחללים רעים. ותהא מטתי שלמה לפניך, והאר עיני פן אישן המות: ברוך אתה יהוה, המאיר לעולם כלו בכבודו:

אל סוד נאמן

שמע ישׂראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

שמע ישראל שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יְאֵהֲנֵת את יהוה אלהיך, בכל לבבך ובכח נפשך ובכח ידך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עליך: וישלם לך כלך, ודברת עם, בשבתך כביתך ובקרתך בדרך, ושקבך ובקומך: וקשרתם לאות עליך, והיו למטפת בין עיניך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

וְהָיָה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאחבה את יהוה אלהיכם, ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרי ארצכם בעתו יורה ומלקושי, ואספת דגנך ותירשך ויצתרת: ונתתי עשב בשדה לבתמתי, ואכלת

ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: ויהיה אף יהיה ככם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תמן את יכולה, ואכרתם מתרה מעל הארץ הטובה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם ותיו למוקפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם, לדבר בן, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכת אתם על מ'יות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על ה' דמה וצ' י'שבע יהיה לאבותיכם לתת להם, בימי השמים על ה' רין:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל, ואמרת א הם, ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם, לדרתם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת, וראיתם אתו, וזכרתם את כל מצות יהוה, ועשיתם אתם. ולא תתורו אחר לבבכם ואחרי עיניכם, אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו, ועשיתם את כל מצותי. והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני יהוה אלהיכם: אמת.

תללויה, שירו ליהוה שיר חדש, תהללתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו, בני ציון ויגילו במלככם: ותללו שמו כמחול, בתך ובנוד וזמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו, ופאר עניוים בישיעה: ועליו חסידים כבוד, ורננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם, וחרב פיפיות בדם: לעשות נקמה בגוים, תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים, ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב, הדר הוא לכל חסידיו, תללויה:

ז"ה הנה מפתו שלשלמה, ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחיו חרב, מלמדו מלחמה, איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ז"ה וברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

ישב בסתר עליון, בצל שדי ותלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר היות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה, צנה וסחרה אמתו: לא תרא מפחד לילה, מחין ועוף יומם: מדבר באפל יחלה, מטטב ישוד צהרים: ופל מצדך אלף ורבקה מימינה, אליך לא יגש: רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי:

כלל שבת אין אמרים וידו ולא לנצח כבוד אליו ונ'.

קדם היידי האמר כל החטאים עשיתי באותו היום וכל העונות מה שתזכור ותתירם עליהם:

א' אלהינו ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עוי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' יהוה אלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמונו, כג' נו, גי נו, דברנו רפי: העונו, והרשענו, ודנו. חמסנו. ספלטנו ישר: ועצנו רע. כזכנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף: רשענו. שחחנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיך וממפטטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו: כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו: (הרשענו ופשענו לכן לא נושענו):

מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסמרות והנגלות אהה יודע: אהה יודע רוי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אהה חפש כל חדרי כמן, ובוהן כליות ולב. אין דבר נעלם ממה, ואין נסתר מנגד עיניך:

ויבכין וחי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. שתכפר לנו על כל חטאתינו, ותסלח לנו על כל עונותינו, וימחל לנו כל פשענו:

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, שאם נאמתי וירי פשעתי לפניך ופגמתי באות ה' של שמך הגדול יהוה וכוונתי י' של ז' ני"ו.

ונתחבתי בדניך העדק סקילה או פוצא בו; הרי אני מקבל עלי סג' ודריני כאלו נסקלתי על ידי אות א' של השם אדני"ב בבית דין הגדול שבירושלים, וי' דבר כבוד שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותנחד שלשה אותיות ראשונות של ג' שמותיך הקדוים יהוה אהיה אדני"ב יא"א, ושם קדשך במלוי ד' יודין (שהוא בגימטריא ע"ב) כזה: יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, ויאריר ברצונך בעולם האצילות, ואל יהא מונע:

ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי באות ה' ראשונה של שמך הגדול יהוה וכוונתי של אדני"ב, ונתחבתי לפניך בדניך העדק שרפה או פוצא בה; הרי אני מקבל עלי שרפה, והריני כאלו נשרפתי על ידי אות ד' של אדני"ב בבית דין הגדול שבירושלים, על דבר כבוד שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותנחד שלשה אותיות שניות של ג' שמותיך הקדוים יהוה אהיה אדני"ב הה"ד, ושם קדשך במלוי ג' יודין וא' (שהוא בגימטריא ס"ג) כזה: יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, ויאריר ברצונך בעולם הכריאה, ואל יהא מונע:

ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי באות ו' של שמך הגדול יהוה

וכאות ג' של אדני"ב, ונתחבתי לפניך בדניך העדק הרג או פוצא בו; הריני מקבל עלי הרג, והריני כאלו נהרגתי על ידי אות נ' של השם אדני"ב בבית דין הגדול שבירושלים, על דבר כבוד שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותנחד שלשה אותיות שלישיות של ג' שמותיך הקדוים יהוה אהיה אדני"ב שהם וי"ג, ושם קדשך במלוי אלפין (שהוא בגימטריא מ"ה) כזה: יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, ויאריר ברצונך בעולם היצירה, ואל יהא מונע:

ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך, ופגמתי באות ה' אחרונה של שמך הגדול יהוה, וכוונתי י' של אדני"ב, ונתחבתי לפניך בדניך העדק חנק או פוצא בו; הריני מקבל עלי חנק, והריני כאלו נתחנקתי על ידי אות י' של השם אדני"ב בבית דין הגדול שבירושלים, על דבר כבוד שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותנחד שלשה אותיות אחרונות של ג' שמותיך הקדוים יהוה אהיה אדני"ב שהם הה"י, ושם קדשך במלוי הה"י (שהוא בגימטריא כ"ו) כזה: יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, ויאריר ברצונך בעולם העשייה, ואל יהא מונע:

ויהי תה בקלתי עלי כל ארבע מיתות בית דין, לכפר על כל עונותי שחטאתי עויתי ופשעתי מעניני ועד היום הזה, ולתקן את כל העולמות שפגמתי בהם:

יא, יהי, יר, ונתהני יהנה אהיה אדני:

אנא, ככת נדלת ימינך תתיר צרורתי:

קבל רצת עמך, שגבנו, טהרנו, נושא:

נא גבור, דורשי תהודך ככבת שמרם:

ברכס טהרם, רחמי צדקתך תמיד נמלם:

חסין קדוש, ברוב טובך נהל עדתך:

אב"ג ת"ן

קד"ע שפ"ן

גד"ד ב"ש

בפ"ר צת"ג

חק"ב ט"ע

יחיד, גאה, לעמוד פנה וזכרי קדשתך:
 שרעתנו קבל ושמעו צעקתנו וידע העלומות:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יג'ל פ"ק
 שק"ז פ"ח

אם תשכב לא תפחד, ושכבת וערבה שנתך: בטוב אליו אקין
 ברחמים: לישועתך קויתי יהוה. קויתי יהוה לישועתך. יהוה
 לישועתך קויתי: לפורקנך סברית יהוה. סברית יהוה לפורקנך.
 יהוה לפורקנך סברית: אתה סתר לי (ספיק טעם) מן תצו לי פלט
 הסוכבני סלה: סלה הסוכבני, פלט רני תצוני מצר (ספיק טעם) לי
 סתר אתה: יי תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניו, נזמות
 בימנך נצח:

אתה תקום תרחם ציון, כי עת להננה כי בא מועד: ברוך אפקיד
 רוחי, פריחה אותי ויהוה אל אמת: שרי ליה מארי מאן
 דמצער לי: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

למנצח מומור לודו: בבוא אליו נתן הנביא, כאשר בא אל בת
 שבע: חנני אלהים בחסדך, ררב רחמך מחה פשעי: ררב
 כפסי מעוני, ומחמאתי טהרני: כי פשעי אני אדע, וחמאתי ננדי
 תמיד: לך לבדך חמאתי, והרע בעיניך עשיתי, למען תצדק בדרךך,
 תוצה בשפטך: הן בעוון חוללתי, ובחטאי יחמתי אמי: הן אמת
 חפצת בפחות, ובסתם חכמה תודיעני: תחטאתי באזוב ואמחר,
 תחבסני ומשלג אלבין: תשמעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות
 דכתי: הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי
 אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל

תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה
 פשעים דרביך, וחטאים אלקי ישובו: הצילני מדמים אלהים, אלהי
 תשועתי, תרנן לשוני צדקתך: ארני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:
 כי לא תחפין ובה, ואתנה עולה לא תרצה: ובחי אלהים רוח נשברה,
 לב נשבר ונדכה אלהים לא תכהו: הטיבה כרצונך את ציון, תבנה
 חומות ירושלים: אז תחפין ובחי צדק, עולה וכליל, אז יעלו על
 מנבךך פרים:

רבון העולמים, אתה בראת עולמך כרצונך הטוב כפי מה שעלה
 במחשבתך הקדומה. ובראת את השמים וכל צבאם, והארץ וכל
 צבאם, וכל אשר עליה. ואדם עליה בראת, ונפתח באפו נשמת חיים - למען
 יביר גדלך ותפארתך. ואתה מתנה את כלם, כי אתה הוא נשמה לכל הנשמות
 וחיית לכל חי. והנה נא יהוה אלקי, הנה אפקיד נפשי ורוחי ונשמתי בךך
 ה. והורה והנאמנה, ואתה יהוה אלהי חסדה אותם מכל טמאה ותלאה שנדבק
 בהם על יי מעשי הרעים, ותחזירם לי בנחת בהשקט ובבטחה: ועשה יהוה
 איתי יחיד אור: בחצות הלילה ממש - לקום על משמרת, להתפלל לפניך
 יהוה אלהי. ואל תתורן, כי אתה הוא יהוה אלהי סיעני ותוקני במצוה האמת
 - שאקום בכל לילה בי יות ממש, ואל יאדע לי שום חלי ראש ושום נזק מזה.
 כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

לדוד מומור ליהוה הארץ ומלאות תבל וישבי בה: כי הוא על ימים
 יסדה ועל נהרות: וכוונתו: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
 קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה הור הדרשו
 מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם

וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְהוָה עִזּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גְּבוֹר
מִלְחָמָה: שְׂאוֹ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוֹ פֶתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְבוֹד סֵלָה:

יש אומרים ברכת המפיל אחר כל התיקון:

נִיפ עוֹרָה כְבוֹדִי עוֹרָה הַנִּגְבַּל וְכִגּוֹר אַעֲרֶה שַׁחַר: יי שֹׁחַר אַעֲרֶה וְכִגּוֹר
הַנִּגְבַּל עוֹרָה כְבוֹדִי עוֹרָה:

קדם השנה נתחנן מקדמונים לומר קשור המרכיב: (ע"פ ח"ב ה')

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיּוֹמֵינוּ מִיּוֹכָאֵל, וּמִשְׂמָאֵל, הַיְרִיאֵל, וְנִלְפִי
אוּרִיאֵל, וּמְאֹחֹרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:

הַמְלִאָה הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע וְכִרְדֵּי אֶת הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְּהֶם שְׂמֵי
וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרְהֶם וְיִצְחָק, וְיִדְגֵנוּ לְרֵב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ:

תיקון הצות

הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי פְאֻמֵּרֵת תִּקּוּן חֲצוֹת, לְכָל הַצְדִּיקִים
הָאֲמֵתִים שְׂבֻדוֹרְנֵנוּ, וְלְכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִים שְׂכֵנֵי
עִפְרֵי קְדוּשִׁים אֲשֶׁר פָּאָרְצֵי הַמָּוֶה, וּבְפִרְט לְרַבְנֵנוּ הַקְדוּשׁ צְדִיק יְסוּד
עוֹלָם, נַחַל נָבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְנֵנוּ נַחְמֵנוּ בֶן פִּינָא, וְבוֹתֵנוּ יָגוּן עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:

תיקון רחל הוא רק בימים שאומרים תחנון, אצנב תיקון לאה אומרים גם בשבתות וימים טובים.

תיקון רחל

יקח אפר מקלה וישים על מצחו במקום הגדת תפילין, ויאמר:

בְּשֵׁם לְאַבְרָם צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם:

וְעַל יְדֵי זֶה וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלְתָּנוּ, וְאֵל תְּתַעַלֵּם
לְתַחֲנִתָּנוּ. שְׂאִין אָנּוּ עוֹי פְּגִים וְקָשֵׁי עֵרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֵלֵינוּ וְלִדְי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּלְנוּ. דְּבַרְנוּ דְפִי: הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדַנּוּ. חָמְסָנוּ. טַפְלָנוּ
שָׁקַר: יַעֲצֵנוּ רַע. כּוֹבְנוּ. לְצַנוּ. מְרַדְנוּ. נֹאצְנוּ. סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ. פְּשַׁעְנוּ.
צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֵרְף: רְשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

סִרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּנוּ לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל
כָּל חַטָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ. וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: (הִרְשַׁעְנוּ
וּפְשַׁעְנוּ לְכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ):

מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אהה יודע:

אמה יודע רוי עולם ותעלמות סתרי כל חי, אמה הפש כל חדרי כמן ובחן כליות ולב, אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר ממך עיניך. וכבן וחי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו, שתסמל לנו על כל חטאתינו, ותמחל לנו על כל עונותינו, ותכפר לנו על כל פשעינו.

על נהרות ככל, שם ישבנו גם כבינו בזכרנו א ציון על יריבים בתוכה, תלינו בפרותינו: כי שם שאלונו שוכנו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איה נשיר את שיר יהוה, על אדמת נכר: אם אשכחה ירושלים, תשכח ימיני: תדבק קלינו לחכי אם לא אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת ככל השודדה, אשרי ישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שייאחו ונפץ את עללך, אל הסלע:

מזמור לאסף, אלהים באו גוים בנחלתך, טמאו את היכל קדשך, שמו את ירושלים לעיים: נתנו את נבלת עבדך מאכל לעוף השמים, בשר חסידך לחיתו ארץ: שפכו דמים סביבות ירושלים, ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו, לעג וקלם לסביבותינו: עד מה יהיה תאנף לנצח, תבער כמו אש קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך, ועל מוקלות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת צוהו השמו: אל תוקר לנו עונת ראשנים, מהר יקדמנו רחמיך כי רלונו מאד: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה

אלהיהם, יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוד: תבוא לפניך אנקת אסיר, כגדל ורועה הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם, חרפתם אשר חרפוך, אדוני: ואנחנו עמך וצאן מרעייתך נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך:

זכר יהוה מה היה לנו, הביטת וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה ליריב, בתינו לזכרים: ותומים היינו ואין אב, אמתינו כאלקנות: מימינו בכסף שתינו, עצינו במחור ובאוו: על צוארנו נרדפנו, וגענו ולא הויח לנו: מצרים נתנו יד, אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם, ואנחנו עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו, פרק אין מודם: בנפשנו נביא לחמנו, מפני חרב המדבר: עורנו כחנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו, בתלת בערי יהודה: שרים בדם נחלו, פני זקנים לא נהדרו: בחורים סחון נשאו, ונערים בעין כשלו: זקנים חשעו שבתו, בחורים מנגינתם: שבת מושל לבנו, נהפך לאלל מוחלנו: נפלה טרר ראשנו, אוי נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבנו, על אלה חשבו עינינו: עי הר ציון ששמם, שועלים הלכו בו: אמה יהוה לעולם תשב, כסאך ליהוה ירי: למד לנצח תשכחנו, תעובנו לארץ זמים: השיבנו יהוה אלך ונשובה, נהיי מינו כמים: כי אם מאס מאסתנו, קצפת עלינו עד מאד: ה ייבנו, יהוה אלך ונשובה, חדישי מיניו כקדם:

הבט משמים וראה מובל קדשך ותפארתך, איה קנאתך וגבורתך, במון מעיד ותחמיד אלי התאפיו: כי אמה אבינו, כי אברהם לא ידענו, וישדאל לא יבידנו, אמה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתענו יהוה מדברך, תקשיח לבנו מן אמתך, שוב למען עבדך שבטי נחלתך: למצער ירשו עם קדשך, צרינו בוססו מקדשך: ועתה יהוה אבינו אמה, אנהנו החמו ואמה יצרנו, ובעשה ידך בלנו: אל תקצף יהוה עד מאד, ואל לעד תזכר עון, הן הפט

נא עמך בלגו: ערי קרשף היו מדבר, ציון מדבר היתה, ורושלים שקמה: בית קרשנו ותפארתנו אשר הללוד אבותינו, הנה לשפת אש. וכל מחמדנו היה לחרבה: העל אלה תחאפ ויהוה, תחשה ותעננו עד מאד: תמאס מאסת את יהודה, אם בציון נעלה נפשו. מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא, קנה לשלום ואין טוב, ולעת מרפא ונהו בעתה: דענו יהוה רשענו, עון אבותינו כי קטאנו לך: אל תנאץ למען שמך, אל תנבל כסא כבודך. זכר, אל תפר ברתך אתנו:

כה אמר יהוה, קול ברמה נשמע, נהי בגי חיי יודים, חל מבכה על בגיה. מאנה להנחם, על בגיה בי איו: י הו, מ ירום ישאני, וממעון קדשו יתן קולו, שאנ ישאנ על גוהו: ו קרא אר אלהים צבאות כיום ההוא לכבי ולמספר, ולקרחה, ולחגר שק: על אלה אני בזכה, עיני עיני ידה מים, כי רחם ממני מנוח משיב נפשי. היו בני שוממים, בי גבר אויב: הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר וקביון:

ויאמר אחר כך אלו החמש קינות:

קינה זו חזיר הרב מרטו הרב ר' משה אלשר, וזכר לחיי העולם הבא:

הקבצו ושמעו בני יעקב בלכם, קרעו לכבכם ואל מגדיכם. כי בפשעכם שלחה אמוכם, ותנו כבוד ליהוה אלהיכם:

מי האיש החפץ חיים וחיך אכל יטעם לו. אהב מיס לראות טוב ולקצר בחיבולו. והאלהים יראה לו, לשכון באהלו מבלי לו. אשר לא עמל בו ולא גדלו:

אנה הלך יודך תרקע עמו לשחקים. אנכי קטאני והוא אסור באוקים. ועל זאת ספרו ותילילו באו ולגו בשקים ברחבות ובשוקים:

שכינה מה אומרת כלני מראשי. הנדלה ותגברת ותתפארת עברי ראשי. ותנצח ותהדר אין דודש לבפשי. ותנחם משלום נפשי:

על ואת אספדה ואיליה. אספדה בחילה. קולי בחולה. מעי מעי אחילה. למענכם שלחתי בבלה. ואני בתוך הגולה:

עונותיכם הטו אלה וחמאתיכם. תגליתו אתכם לפרה אתכם. ותעבר יהוה בי למענכם, וישלחני אלהים לפניכם:

קבית ישראל ראיתי שערותיה. אין איש שם על לב שלמה אהיה בעמיה. קקור נטוי וכגדר הדחיה. המדבר הייתי לישראל אם ארין מאפליה:

דענו יהוה רשענו ועון אבותינו. נהנו אהאנו לך יהוה אלהינו. שוב למען עקדיד וסלחת לעוננו. תשוב תרחמנו ותקבוש עונותינו:

ויאמר יהוה אהבתי אתכם. כל ישעי וכל חפצי אשוב לרחמכם. שובו אלי ואשובה אליכם. אנכי אנכי הוא מנחמכם:

אמרו לבת ציון כה אמר אדני. תחת היותך עובה יבעלוד בגיה. וכמשוש חתן על בלה ישיש עלוד אלהו. ותית עמרת תפארת ביד יהוה וגניף מלוקה בכף אלהו:

קינה זו יציה רבי חיים הכהן פון ארם צובה, וזכר לחיי העולם הבא, ושמו חתום בראשי הבתים:

קול רמה נשמע בגילה, קול גהי מציון המהילה:

חשבתני ייחי גבר. ביד יהוה עמרת תפארת. ועמה אני שתדחת. טבעתי כבוד מן מצוי:

ותחדה רעה אני הייתי. וכבוד עליון אני נקראתי. ועמה לתהנית ודתי. ודודי רעי לרום עלה:

יחד יודעי בתולותי ורעותי. כמו עמי כי בות אנתתי. אין נטה עוד אהלי ומקים ורעותי. כי דודי מני נסע ונגלה:

ממרום השלכתי ברכ מננה. שלח אש בעצמתי ונדדתי. ויצאתי מגולה בך באלמנה. הגלת יהודה הגלת שלומים בלה:

קול בקנה

הייתי ככלה בתוך אפריו. וענן יומם על מכוני הר ציון. השלכתי לחזן קעני ואביון.
בגדי לקח צר ואני אמללה:

בַּחַנְי וַחֲנִי שָׁבְחוּ אִיבִי. מַחֲוִיקִים בְּכִרְתִּי וְרַע אֲחִיבִי. בְּנֵי הַתְּקָרִים וּבַחֲרֵי הַלְכוּ
בְּשָׂבִי. וְעוֹלָלִי בְּמוֹלָה:

הֵן כָּל אֵלֶּה אִין דִּוְרֵשׁ לִנְפְשִׁי. אֲמַלְאָה הַתְּרַבָּה וְאֵל עֵמוּם אָרִים רֵאשִׁי. וְאוֹיְבֵי אִמְרוּ
לֹא תִקְרֵא עוֹד אִישִׁי. כִּי נִפְלְמִי לִפְנֵי בְנֵי עוֹלָה:

נָא אֲבִי תִרְחַמֵּן תְּשׁוּב לְצִיּוֹן. עוֹן בְּעוֹן נִרְאָה בְּבִנְי אֵלֵינוּ. וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלֵינוּ.
וְאֵן גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָה:

וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלֵינוּ. וְאֵן גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְהֻלָה

קטת זו הובאה מירושלים, תבנה ותכונן במדרה כישע:

עַד מָתִי יִהְיֶה בְיוֹם זֶה לְעַמְתְּךָ. כִּמְרַתְלַל עֲדַתְךָ. עַל בַּיִת הַפְּלִתְךָ. אֲשֶׁר שָׂרַפְנוּ צְרִיד.
וְתָרְנוּ בְנֵי בְרִיתְךָ.
אֱלֹהִים כְּאֵן נִיִּים בְּהַפְּלִתְךָ:

עַד מָתִי יִהְיֶה תִשְׁבַּח שְׁאוֹן קַמְדִּי. וְשׁוֹמְמוֹת הַיְקָלְךָ. וְנִפְצוֹת לְאִמְדִּי. הַלְחוֹצִים עֲלֵיךָ.
הַרְוִיגִים עַל שְׁמֵךָ. עַד מָתִי עֲשֵׂתָ בְּהַפְּלַת עַמְּךָ. אֲשֶׁר רָהַגְנוּ לְפָנֶיךָ. עַל חֲרָב
בַּיִתְךָ.
אֱלֹהִים כְּאֵן נִיִּים בְּהַפְּלִתְךָ:

עַד מָתִי יִהְיֶה אֲשַׁבְּחָה בֵּין שְׂפָתַי. וּבֵין תִּגְרוּ וּכְדוּרֵי. יִקְרֹוּ לִי עֵינַיִם. לְהַטִּיב לִי יִשְׂאֲפוּ
עַרְב וּבְקָר וּצְרִירִים. עַד מָתִי אֲשַׁחֲמֵם עַל חֲרָבֵן עֵמוּם. עַד מָתִי לֹא תִרְחַם אֶת
יְרוּשָׁלַיִם. עַד מָתִי רָהַגְנוּ בְּצַר שְׂאֵרֵי צִאֵן מִרְעוּתְךָ.
אֱלֹהִים כְּאֵן נִיִּים בְּהַפְּלִתְךָ:

עַד מָתִי יִהְיֶה עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים יַעֲלוּ. אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעֲקֹב וּבָכַל עַת יָבוֹ. אֲנִי אֲרֹדֵשׁ
אֶת יְשׁוּלְמַם וְהֵם יִמְרְטוּ וְיִגְוּ. בְּהַרְפָּה הֵבוּ לְחַיִּי וּבִשְׂפָתֵי שְׁאוֹן גְּלוּוֹ. עַד מָתִי יִהְיֶה
רְשָׁעִים יַעֲלוּ. עַד אֵן יַעֲקֹב בְּשָׂבִי (פְּלוּנֵי בִן פְּלוּנִית) אֲמַתְךָ.
אֱלֹהִים כְּאֵן נִיִּים בְּהַפְּלִתְךָ:

קטת רבועית. קטת זו ראשו תבות של שם ארזי.

בְּהִיבְלָךְ שְׂמִיר וְשִׁנְתָּ. נִגְחָה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

אִיבָה נִחְרַב הָאוֹלָם. וְגֵהָרִם יִסוֹר הַעוֹלָם. וְחִלּוּ כּוֹכָבִים וְהֵלֶם. וְנָצָא הַבַּהֵן מִן
הַבַּיִת:

דִּירַת כְּרֵשׁ אֲשֶׁר בְּנִיתָ. לְהַחֲזִיל לְעַם זֶה קִנִּיתָ. אוֹי כִּי לְאוֹיְבִים צִוִּיתָ. יָבוֹאוּ וּפְנֵו
אֶת הַבַּיִת:

נִחְשְׁבוּ כָל מְאוֹרֵיךָ. סָגְרוּ כָל שְׁעָרֶיךָ. עַד כִּי אִמְרוּ כָל רְאוּיָה. כִּנְעַע נִרְאָה לִי
בְּהִיבְלָךְ

יִהְיֶה שׁוֹב מִחֲרוֹן אִפְךָ וּמִתְּתֶךָ. וְזָכַר דְּבַר נְבוֹאָתְךָ. לְכַשֵּׁר נָא לְעַדְתְּךָ. גְּדוֹל יִהְיֶה
כְּבוֹד הַבַּיִת:

לְכַשֵּׁר נָא לְעַדְתְּךָ. גְּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת:

קטת זו הובאה בספר מורה מאבבע סימן ב' להחיד"א ו'ל:

אֵין לִי עַל גְּלוּת הַשְּׂכִיבִינָה. אוֹי לִי עַל חֲרָבֵן בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ. אוֹי לִי
עַל שְׂרָפַת הַתּוֹרָה. אוֹי לִי עַל הַרְוִיגַת הַצְּדִיקִים. אוֹי לִי עַל
ח' י'ל' י'מו' הַג' י'ל' וְתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה. אוֹי לִי כִּי נִבְרַח אוֹיֵב. אוֹי לִי עַל
תִּינוּקוֹת שֶׁל י'ר' ה' שְׂקִמְלוֹ. אוֹי לִי עַל צַעַר כָּל הַעוֹלָמוֹת. אוֹי
לִי עַל צַעַר הַא' וְז' ה' יְרוּשָׁיִם וְהַמְּחִיזוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. אוֹי לִי עַל צַעַר
הַנְּבִיאִים וְהַחֲסִידִים וְהַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּנֵן עָדוֹ. אוֹי לִי עַל צַעַר שֶׁל
מִשִּׁיחַ: עוֹנֹתֵינוּ הַפְּנוּ אֵלֶיךָ, וּפְשָׁעֵינוּ הַאֲרִיבוּנוּ כְּצַנֵּה, וְחַמְאֵתֵינוּ
מִנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לְהֵם לְבָנִים שְׁגָלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם, זֶה
כְּמֹה אֲרָךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרַעִים. וְכָל דוֹר שְׁלֹא נִבְנְהָ בַּיִת
הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, כְּאֵלּוֹ נִחְרַב בְּיָמָיו:

קנה חמישית

על היכלי אבנה יום ולילה ולתפארת ציון עיר המהוללה:

כבי תמיד על התרכן פעמים. ארץ צבי וירושלים. ועל עמה אשר הלכו
בגולה:

בית תפארתו שם אויב לשמה. הושכנו בירי נביות ושמה. על זאת אבנה תמיד
בקול יללה:

ספדי תורה כי חללה תפארתי. נפלה גורד מיום ש, ר בר. עד. ית אשא קנה
על אהליבה ואהלה:

הינקי עמי מחר אבנה דברכם. נחם אלביש ואשיב את ש יחכמי. הי
היכלי אשכנ כבתחלה. כי מציון תצא תורה ותהלה. ברכתי. כי
מציון תצא תורה ודבר יהונה מירושלים:

עזרה נא ומינה רמה. ולעומה קרא נחמה. ויאמר לעם דלה וענומה.
עניה סערה רחמה:

עזרה נא חשה ורעה. ויגלה נא קז ישעה. ויאמר לשה נאלמה. עניה
סערה רחמה:

עזרה נא ומינה האל. ופדה ברחמיך ישראל. ויאמר לעם דל השואל.
וקא לציון גואל:

עזרה נא ומינה עליון. וננה ברחמיך את ציון. ויאמר לעם דל ואביון. כי
נחם יהונה ציון: ברכתי, כי נחם ותנה ציון נחם כל הרבתי. וישם
מדקרה בערו, וערקתה כגן יהונה. ששון ושמחה ימצא בה, תורה
וקול וקרה:

אחר כך תתעורר לקום ותאמר אלו הפסוקים:

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שכיה
בת ציון: על חומותך ירושלים הפקדתי שמורים, כל היום
וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה, אל דמי לכם: ואל
תחננו דמי לו, עד יבוננו ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: נשבע
יהוה בימינו ובורוע עזו, אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיבוד, ואם
ישתו בני נכר תירושך אשר יבעת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את
יהוה, ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:

תמה אלהי אונק ושמע, פקח עיניך וראה שממתינו, והעיר אשר
נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים תחננונינו
לפניך, כי על רחמיך הרבים: ארני שמעה, ארני סלחה, ארני
תקשיבה, ועשה אל תאחר. למענך אלהי, כי שמך נקרא על ערך
ל על עמוד: אתה תקום תרחם ציון, כי עת להננה כי בא מועד: כי רצו
עבדי ית אבניה, ואת עפרה יחננו: בונה ירושלים יהוה, נדחי
ישראל יכנס:

עד כאן תקון רחל:

תיקון לאה

תקן לאה הוא אפילו בימים שאין אומרים תחנון, אפילו בשבת מיום טוב וראש חודש, רק שאין אומרים ידיו, ולא חלקים שיצוינו להלן.

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֲרִיץ וּמְלוֹאֲתָהּ, כְּבַל וְיִשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא אֵל יָמִים וְיָסְרָהּ, וְעַל נְהוֹרוֹת יִכְוֶנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בְּחַר יְהוָה, וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קְדָשׁוֹ: נָקִי בַפִּים וּבֵר לִבָּב אִשׁוֹ, לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁפַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרִכָּה מֵאֵל יְיָ, וְצַדִּיק מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר הִרְשִׁיו מִבְּקִשׁוֹ פִּנְדָּה יַעֲקֹב סִיְהִי: אֵלֵינוּ יָרִים רְאִשֵׁיכֶם, וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: זֶה זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּוֹ וְנִגְבוֹר יְהוָה נִגְבוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשׁ כֶּם, וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: כִּי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלֵה:

לְמִנְצִיחַת, מושכיל לבני קרח: קרח: כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אלך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעותי לחם ויוםם וליילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אונקרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסך, ארדם עד בית אלהים, בקול רנה ותודה המון חונג: מה תשתוחחי נפשי ותקמי עלי, הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח, על פן אורך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנורך, כל משגריך וגלך עלי עברו: וזמן יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעו למה שכחתי, למה קנד אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי הרפוני צורך, באקרים אלי כל היום איה אלהיך: מה

תשתוחחי נפשי ומה תקמי עלי, הוחלי לאלהים, כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שְׂפִמְנֵי אֱלֹהִים, וְרִבְבָה רִיבֵי מַנּוֹי לֹא חֲסִיד, מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלִמְנֵי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי, לְמָה וְנִחַתְנִי, לְמָה קִנְדָּה אֶתְחַלֵּף בְּלִחַץ אוֹיְבִי: שְׁלַח אוֹרְךָ וְאִמְתְּךָ, תְּמִה וְנַחֲוִי, יִבְרְאוּנִי אֵל חַר קְדָשְׁךָ, וְאֵל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאִבּוֹאָה אֵל מִזְבַּח אֱלֹהִים, אֵל אֵל שְׂמַחַת נִילִי, וְאוֹדֶךָ כְּנִגְוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מַה תִּשְׁתַּחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תְּקַמֵּי עָלַי, הוֹחֲלִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

בימים שאין אומרים תחנון מרלנים מזמור יעקב.

לְמִנְצִיחַת מזמור לדוד: יעקב יהוה ביום צרה, ושנבך שם אלהי יעקב: שלח עורך מנצח, ומציון יסעוד: וזכר כל מנחתך, ועולתך ודשנה חלה: וכן לך כלבך, וכל עצתך ימלא: בנגנה בישועתך ובשם אלהינו נרגל, כי לא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעת, כי הושיע יהוה משחוח, וענהו משמי קדשו, כי ברות ישע ימינו: אלה ברבך ואלה בסוסים, ואנחנו בשם יהוה אלהינו: וזכר: הנה ברעו ונפלה, ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה, הפלך יעננו ביום קראנו:

לְמִנְצִיחַת בנגינת חזן שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרךך, בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ נתחם סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה וכוה, וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים, ויראו אותנו כל אפסי ארץ:

קָדָל כַּאֲבִי כָל עַת אֲזַכְּרָה. אִיכָה שִׁפְחָה תִירַשׁ גְּבוּרָה. וְהִיא עִתָּה מִתְנַבְּרָה.
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְנִמְעֵי נִעְמָנִים:

דָּעִי כִי אֲחִישְׁנָה עַת רְצוֹן. וְתִשְׁאָבֵי מִמֶּה חַיִּים בְּשִׁשׁוֹן. אֲשֶׁלֶּח גְּדֵי עוֹסִים מִן הַצֵּאן. אֶל
אֶרֶץ גְּזֵרָה כִּדֵּי אִישׁ עַת:

הִתָּה הִיא אֲרָזִי כִי בּוֹתֵנִי. וּמִשְׁמִים אֶרֶץ שַׁעִיר הִשְׁלַכְתִּנִּי. בְּיוֹם קָרָה הִעֲדָה כְּנֵד
וְעִמְנִי. וְאֲשֶׁר בֵּיתִי הִתָּה לְבוֹשׁ שָׁנִים:

וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֲחַבְשֶׁהָ. וּמוֹשְׁבֹתַי יִהְיֶה עֲלַי. וְעִמְרַת וּפְאֶרַת תִּהְיֶה
בְּרֹאשֶׁהָ. וְעַל כָּל כְּבוֹד יִפֶּה אֶת רַעְיוֹתֶי:

וְדָ מִמָּה חִיבֵל קָרְשִׁי. כִּנִּי צִיּוֹן תִּקְרָאִים לְנִבְלֵי קָרְשִׁי. עָרוֹ עָרוֹ יִסּוֹד יִבְדִּיעִי עֲלֵי
עַל גִּפְשֵׁי מִים תִּהְיוּנִים:

חֲזִין יִפְלֹחַ סֹנֵר לְכַבֵּם. תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת אֲבִיא וְהַכֵּם. בְּגֵד מַרְחֹק יָבִיאוּ עַל נַפְסֵם. עֲתָרִי
כַּת פּוֹצֵי יוֹבִלוֹן מִנְחָתִי:

מִזְחֹר אֲתָה לֹא אֶל חֲפִין רָשָׁע. עַד אֵן לֹא תִהְיֶה צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ. תִּשׁוּב וְתִלְבִּישְׁנִי
כְּגֵדִי יִשָּׁע. מַעֲלֵי צָדִיקָה וְרֹב מִנִּינִים:

וְיִדְרֹדֹת נִגְשֵׁי מַה תִּתְאוּנֵנִי. צָדִיק גַּם אֲהַבְתֶּךָ לֹא נִפְלֹאת מִנִּי. לָכֵן מִיּוֹם גְּלוֹתְךָ
נִדְרַמְתִּי אֲנִי. כַּצְּפוֹר נִדְרַדְרַת עֹבְרַמְתִּי אֶת בֵּיתִי:

כְּלוֹם יֵשׁ הַנְּהָא מְבַשֵּׁר חֲמוּרִים. כִּי תִשְׁבַּח אֲהַבַת אֲשֶׁת גְּעוּרִים. לְחַצֵּב לָךְ בּוֹרוֹת
בְּלֵם נִשְׁבָּרִים. וְאֵין כְּהֵם מִים אֶךְ רֹאשׁ מְתַנִּים:

לָכֵן הַצְּדִיק אֲבָד עֵקֶב נִפְלְתָה. וְיִמְעִי הַיֹּשֵׁב אַחֲרֵי מִרְב אֲהַבְתָּ. לֹא נִכְנַסְתִּי בְּבֵית
מִיּוֹם גְּלוֹתְךָ. לְכָל אֶרְאָה בְּרַעְיוֹתִי:

מִלְּפִי כִנָּא לְכַבוֹד שִׁכְחִיתָה. כַּעֲלֹזִי אֲרֹנִים זָרִים וּזְלַתָּה. וּבְמִקּוֹם מִקְדָּשְׁךָ
וְנִחַלְתָּה. שִׁמוֹ תִּהְיֶה שְׂרִיבִים וְתַמְנִינִים:

נִקְּם אֲלֵכֶשׁ וְשִׁלְחַתְּ יָהּ. וְאֲשַׁרְךָ בֵּית עַמִּי וּבֵית הַמְּצֹרֶהָ. אֲשַׁכִּיר חֲצֵי מִדָּם חֲלָל

וְשִׁכְרָה. וְתָהִי וְאֵת נִקְמָתִי:

סִפְדִּי אֲבָנָה וְשַׁעֲרֹךָ אֲרִים. וְיִסְתַּמְדִּי כְּסִיב כְּסִיב כְּסִפְרִים. וְשִׁמְתִי כְּרִבֵּד
שְׁמִשׁוֹתֶיךָ מֵאֲדִירִים. וּכְנִי הִצְקָה עַל רֹאשׁ נִיא שְׁמִנִים:

עוֹרִי עוֹרִי לְבָשׁ בְּגֵדָה צִיּוֹן. כִּי בְּגֵד אֲגָאֵל עֵינַי וְאֲבִיוֹן. עוֹרִי דְבָרִי שִׁיר בְּכַנְנֵי אִפְרַיִם.
הִשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ תַּחַת אֲהַבְתִּי:

פְּנֵי אֵל תִּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה. עוֹן תִּשְׁוֹרֶךָ מֵרֹאשִׁית הַשָּׁנָה. וְהַמֶּשׁ תִּהְיֶה אֵלֶיךָ
לְמָנָה. כִּן דוֹדִי בְּרוּךְ בֵּין חַגִּנִים:

צוּרָה דְבַשׁ זוֹכֵב אֲמַרְתָּה וְשִׁחַף. תִּשְׁכַּח וְיִמְנִי אִם אֲשַׁכַּחְךָ. וְלֹהַעֲלוֹת חַמִּיד עַל רְצוֹן
מִזְבְּחֶךָ. עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילֹת בְּקִשְׁתִּי:

קוֹלְךָ שְׁמַעְתִּי מִחֲמַד עֵינַי. אֲשֶׁאֵל מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוֹ יִשְׁקֵנִי. וּכְיִמְזוֹן חֲשִׁקוֹ תַחֲסִקֵנִי.
נִגִּילָה בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא וּמַעְזוֹן נִגִּים:

רַעִי לָכֵה נִשְׁכִּיחָה לְכַרְמִים. שֵׁם אֲמֵן אֶת דוֹדִי לָךְ אֲהַבַת עוֹלָמִים. כִּאֲחֵי לִי אֲשַׁקֶּךָ נֵגֵד
כָּל הַעֲמִים. אֲנִתְּהָ אֵל בֵּית אֲמִי וְאֵל חֲדָר הַזֹּרְתִי:

לִישְׁתָּרוֹךְ דָּ בְּלֹה צוּרָה וּזְבוּנוֹ. וְעִינֶיךָ יוֹנִים לֵב וְיִמְזוּנוֹ. שְׁנֵי שְׂדֵרוֹךְ רְצוֹן וְשִׁאֲבוֹנוֹ.
שֶׁפֶן חֲסִדִי דוֹר הַנְּאֻמָּנִים:

תַּבְּעֵנָה יְהִי אֲנִיךְ. יְהִי יְהִי וְיִדְרֹת נִגְשֵׁי וְלִבִּי אֲחַרְרוֹךְ הִלָּה. אֲהַבַת גְּעוּרִים וְכַרְתִּי
לָךְ לָכֵן יִיאֵי יֵי בִי עִמִּי אַחֲרָי:

מִזֹּר וְאֵהֲלוֹת כְּגֵרוֹ. נִדְרֵי וְכַרְבוֹם שְׁמָנָה. צָרוֹר חַמּוֹר בֵּין שְׂדֵרוֹךְ. פֶּאֶר וְכַבוֹד כָּל
עֲרַמְתִּי:

תַּעֲזוֹן לְשׁוֹנֵי שִׁיר כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל. עַת יִשְׁמַח וְיִשְׂרָאֵל עִם אֲשֶׁת גְּעוּרִים. וְהִיכַל תּוֹסֵד
בְּרֹאשׁ הַתְּרִים. בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן נַעֲוֹף כְּיוֹנִים:

חֲלוֹן גְּבוּרִי כַּח אֲחִי וְלֹאֲמִי. יוֹכֵם וְלִילָה לֹאֵל אֵל תִּתְנֶנּוּ דָמִי. וּבְנֵה צִיּוֹן וּיְכַנֵּם נִדְרִי
עִמִּי. מֵאֲרַבַּע כַּנְּפוֹת אֵל בֵּית חַמְדָּתִי:

כבוד יהיה בתוכה למופת ולאות. האש חומה ארקה סביב להראות. נא חיש גואלנו ארון הנפלאות. הושיעה וימיה בירח האתנים:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה אלינו בהמון רחמך, בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך בכתחלה, וכונן מקדשך על מכוננו, והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו. והשב פניהם לעבודתם, וליום לרוכננו לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם, ושם נעלה ונראה וְיִיְהוָה לְפָנֵינוּ. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו כשני יהוה צנו, ותמענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובות יו, חו' ד' - כסדרם ומוספים כהלכתם:

אחר כך יאמר פרק ראשון ממסכת תמיד:

א. בשלשה מקומות הכתנים שומרים בבית המקדש. בבית אבטינס, ובבית הניצוץ ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות, והרוכים שומרים שם. בית המוקד - כפר, ובית גדול היה, מוקף רוכבין של אבן וקני בית אב ושנים שם, ומפתחות הענדה בדם. ופרחי הקנה - איש כסתו בארץ. לא היו ושנים בכגרי קדש, אלא היו פושטין ומקפלין, ומניחים אותם תחת ראשיהן, ומתכסין בכסות ענפן. אידע קר' לאחד מהן, יוצא והולך לו במקסבה ההולכת תחת הכיור, והגרות דולקות מאן ומאן, עד שהוא מגיע לבית המכילה. ומדורה היתה שם, ובית כפא של כבוד. וזה היה כבודו. מצאו נעול - יודע שיש שם אדם; פתוח - יודע שאין שם אדם. ורד וקבל, עלה והסתם, ונתחמם כנגד המדורה. כא וישב לו אצל אריו הכתנים, עד שהשערים נפתחים, יוצא והולך לו:

ב. מי שהוא רוצה לתרום את המנחה, מושכים, ומובל עד שלא יבא המנחה. וכי באו שעה המנחה בא? לא כל העתים שוות; פעמים שהוא בא מקראת הנבר, או ממקד לו, מלפניו או מלארציו. המנחה בא דרופק עליהם, ונחם פותחין לו. אמר להן: מי שפבל - יבא ויפס. הפיסו, וזה מי שזקך:

ג. נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לענדה, ונכנסו אחריו, וישתי אבוקות של אור בדם. ונחלקו לשתי כתות, אלו חולכים באכסדרה בדרך המזרח, ואלו החולכים באכסדרה בדרך המערב. היו בודקין והולכין, עד שפגיעין למקום בית עושי חבתים. הגיעו אלו ואלו, אמרו: שלום, הכל שלום. העמידו עושי חבתים לעשות חבתים:

ד. מי שזקך לתרום את המנחה - הוא יתרם (את המנחה). והם אומרים לו: הנה, קח, קח תגע כפלי, עד שתקדש ידך ורגליך מן הכיור; וברי המחתה נתונה במקצוע, בין הכבש למנחה במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא נר בידו, אלא מהלך לאור המערכת. לא היו רואין אותו, ולא שומעין את קולו, עד ששומעין קול העין, שעשה בן קטין מוכני לכיור, והם אומרים, הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הכיור, נטל מחתת הכסף ועלה לראש המנחה, ופנה את הנחלים היקף והיקף, חתה מן המאכלות הפנימיות, ונרד. הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הולך למזרחו של כבש כעשר אמות, צבר את הנחלים על גבי הרצפה, רחוק מן הכבש שלשה מטחים - מקום שנתנין מראות העוף, וישוין מנחה הפנימי והמזוזה:

עד כאן תיקון אלה:

נ יאם תיקון הצות לילה. בעזרת האל נורא עליה. בו נשמחה ונגילה. בשמחה וצהלה:

זמירות הבוקר

**הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמֵּרֶת וּמִירוֹת הַבִּקְרָה, לְכֹל הַצְדִּיקִים
הָאֲמִתִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּלְכֹל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁבְּנֵי
עַמְּךָ קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמֵּת, וּבְפִרְטָ לְרַכֵּב הַקְּדוֹשׁ צְדִיק וְסוֹד
עוֹלָם, נַחַל נָבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן. וְ פִּינֵי, יִרְיֵנוּ וְגַן עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:**

אודה לאֵל צַבֵּב חוֹקֵר, בְּרַן יַחַד בּוֹכְבֵי בִקְרָה:

שִׁימוּ לֵב אֶל הַנְּשֻׁמָּה. לְשֵׁם שָׂבוּ וְאַחֲלִמָה. וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֶמְדָּה. שִׁבְעַתִּים מְלִי
בִקְרָה: אודה לאֵל

מִכֹּסֵּם כְּבוֹד חֲצִבָּה. לְגוֹר בְּאַרְצֵי עַרְבָה. לְהַצִּילָה מִלְּחָבָה. וּלְהַאֲרִיחַ לַפְּנוֹת
בִקְרָה: אודה לאֵל

עוֹרוּ נָא, כִּי בָּקַל לִלְלָה. נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה. לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִפְּעֻלָּה.
לְיוֹצֵר עַרְב וּבִקְרָה: אודה לאֵל

יִמְצְאָהָ מְנוּפָּת. מְעוֹנוֹת וְחוֹסֶפֶת. כְּמוֹ שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת. הַמִּיד בִּבְקֵר בִּבְקֵר:
אודה לאֵל

יִמְצְאוּנָה מְקֻשָּׁטָה. בְּמַלִּית וְחוֹסֶפֶת. כְּמוֹ כֹּלָה מְקֻשָּׁטָה. הַמִּיד בִּבְקֵר בִּבְקֵר:
אודה לאֵל

הַנְּאֻמָּן בִּפְקֻדוֹנוּ. יַחֲזִירָנָה לוֹ כְּרֻצוֹנוּ. אִישׁ לֹא גִוַע בְּעוֹנוֹ. וְיֵהִי עַרְב וְיֵהִי בִקְרָה:
אודה לאֵל

קוֹמוּ כִּי זֹאת הַמְּנוּחָה. מִדַּת רַחֲמִים מְחוּחָה. שׁוּבוּ כִּי יָדוּ פְתוּחָה. לְכֹל
מִשְׁכֵּמֵי בִקְרָה: אודה לאֵל

וְשִׁנָּה אֶל תְּאֵהְבֵהּ. לְהַקְדִּישׁ לְאֵל אֲהַבֵהּ. הִבּוּ לְיִתְוָה הִבּוּ. כְּבוֹד וְהִתָּה בִּבְקֵר:
אודה לאֵל

סְלוּחַ כְּמוֹ עַרְמוּם. נִפְשׁ בְּהַמּוֹת גִּדְרָמִים. יַעַן לְמִשְׁמַח חֲרָמִים. לְסַדֵּר עֵלֶת
הַבִּקְרָה: אודה לאֵל

וְתַחֲיוּ הַעֲנִיָּה. וְחַדְדָה תַּהֵר וְנִקְרָה. וְאֲשֶׁר נִפְשׁוּ לֹא תַחֲיָה. אִדָּךְ יִזְכֶּה לְאוֹר
הַבִּקְרָה: אודה לאֵל

נַעֵם יִדְוָה לְחַזוֹת. נִזְכֶּה וּבִשְׁנָה הַזֹּאת. בְּשִׁמְחוֹת מַחַת רְגוּזוֹת. בִּבְקֵר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בִּבְקֵר:

אודה לאֵל צַבֵּב חוֹקֵר, בְּרַן יַחַד בּוֹכְבֵי בִקְרָה:

יְיָ יִלְמֵ וְעֲלֵמֵיָא. אֲנָתְהּ הוּא מְלִכָּא מְלִכָּד מְלִכָּא. עוֹבֵד גְּבוּרְתֵךְ וְתַמְהֵיָא. שְׁפֵר
קְדוּמָךְ יְהִיֵיִיא: יֵה רַבֵּן

שְׁבַחֲתִין סַדְרֵי יְרֵמְיָא. לְךָ אֱלֹהָא קְדִישָׁא. דִּי בְרָא כָּל נַפְשָׁא. עִירִין
קְדִישִׁין וְגַי אֲנִי. אֵי חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָא: יֵה רַבֵּן

רַבְרַבִּין עוֹבְדֵךְ וְתַמְשִׁין. מְבוֹד רַמְיָא וְנִקְרָה כַּפִּיָּת. לוֹ יִתְוָה גְּבוּר שְׁנִין אֲלֵפִין. לֹא יַעֲוֹל
גְּבוּרְתֵךְ בְּחֻשְׁבֵּנֵיָא: יֵה רַבֵּן

אֱלֹהָא דִּי לִיהִ יִקְר וְדִבּוּרָא. מְרוּז יֵה עֲנֵד מַפּוּם אַרְוִתָא. וְאַפִּיק יֵה עַפְנָךְ מִגּוֹ גְלוּתָא.
עַפְנָךְ דִּי בְּחֵרֶת מְבַל אֲמֵיָא: יֵה רַבֵּן

לְמַקְדִּישְׁךָ תּוֹב וְלִקְדֵשׁ קוֹדְשִׁין. אַתְרָ דִּי בֵיהּ יְהוֹדֵן רוּחִין וְנַפְשִׁין. וְיִמְרוּן לְךָ שִׁירִין
וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קְרַתָּא דְשׁוּפְרֵיָא: יֵה רַבֵּן

יָדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמוּ. מִשׁוּד עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ. יְרוּחַ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל. וְשִׁתְּתוּהוּ אֶל מוֹל הַיַּרְדֵּי. יַעֲרֹב לוֹ יְדֵי־דוֹתְךָ. מִנֶּפֶת צוּף וְכָל מַעַם:

הַיַּרְדֵּי נָאָה זֵו הַעוֹלָם. נֶפֶשׁ חוֹלֵת אֲרַבְתְּךָ. אָנָּה אֵל נָא וְנָא לֵה. בְּהִרְאוֹת לֵה נַעַם וְיָוֶה. אֵו תַּחֲנוּן וְתַרְפָּא. וְהִתְהַלַּח לֵה שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְתִיב יְהִינּוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחֹסֶה נָא עַל בֶּן אֲבוּיָךָ. כִּי יֵה כְּפֹה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי. לְרֵאוֹת בְּחַפְזָרֵת עֲדָה. אָנָּה אֵלִי מִחֲמַד לְבִי, וְחֹסֶה נָא וְאֵל טַה עֲלָם:

הַגְּלִיחַ נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלֶי אֵת סַבֵּת שְׁלוֹמְךָ. תֵּאֵר יְיָ. וְכַבֹּדְךָ. וְלֵה וְנִשְׁמַחַה קֵד. מִתֵּר אֲהוּב כִּי כָּא מוֹעֵד וְחַנּוּן כִּימֵי עוֹלָם:

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מִלֵּךְ, בְּרַחֲמֵי כָּל יַצִּיר נִבְרָא: לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְזוֹ כִּי, אֵו מִלֵּךְ שְׂמוֹ נִבְרָא: וְאֲתֵיב בְּכָלוֹת חֶבֶל, לְבַדּוֹ וְמִלֵּךְ נִבְרָא: וְהוּא יְיָ, וְהוּא הַתָּה, וְהוּא יְיָ, וְהוּא בְּתַפְאֵרְתֵּךָ: וְהוּא אֲחַד וְאֵין שְׁנֵי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַכְפִּירָה: כִּלֵּי רֵאשִׁית כִּלֵּי תְּכֵלִית, וְלוֹ הַעוֹ וְהַמְשַׁרְה: וְהוּא אֵלִי וְחֵי גוֹאֵלִי, וְצוֹר חֶבְלֵי בַעַת צָרָה: וְהוּא נֶפֶשׁ וּמִטּוֹם לִי, מִגֵּת כּוֹסֵי כִּיּוֹם אֲקַרָּא: כִּדּוֹ אֲסַפִּיד רוּחִי, בַּעַת אִישׁוֹן וְאֶעֱרִיה: וְעַם רוּחִי וְהִתִּי, וְהִתִּי לִי וְלֵא אֲרָא:

מִה מִבּוֹ אֲהִלֵּךְ יַעֲקֹב, מִשְׁכַּנְתִּי יִשְׂרָאֵל: וְאֵנִי, בְּרַב חֲסָדְךָ אָבִא בֵיתְךָ אֲשִׁתְּתוּהוּ אֵל הַיּוֹב קִדְשֶׁךָ בְּרֵאשִׁית: וְהוּא, אֲהַבְתִּי מִעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֵנִי, אֲשִׁתְּתוּהוּ וְאֲבַרְעָה, אֲבַרְכָה לְפָנֵי יְהוָה עֲשִׂי: וְאֵנִי תַּחֲלִיתִי לֵךְ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסָדְךָ עַנְיִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ:

הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת, שְׁאוּמְרוֹן קִדְם אֹר חַיִּים, הוּא מְגִלָּה לְכַנּוּם: (סֵפֶר הַמִּדְּוִית בְּנִים סוֹה)

ברכות השחר וברכות התורה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֵת הָאָדָם בְּחִכְמָה, וַיְבְרָא בּוֹ נְקִיבִים נְקִיבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וְיִדוּעַ לְפָנֵי כְּסָף כְּבוֹדְךָ, שְׂאָם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֲשֶׁר לֵהֲתַקְּמוֹם וְלַעֲמֵד לְפָנֶיךָ אִפְלוּ שַׁעַת אֶחָת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רַחֵם כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

יִסְמוּךְ בְּרַחַת אֱלֹהֵי נְצוּר לְבִרַחַת אִשְׁרֵי יְצִיר:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתְּךָ בִּי מְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְּרַאֲתָהּ, אַתָּה יִצְרַתָּהּ, אַתָּה נִפְתַּחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מִשְׁמַרְה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְּהָ מִיָּמַי, וְיִחְזוּרָה בִּי לַעֲתִיד לְבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהִנְשַׁמָּה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֵנִי לְעִבְדְּךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִצְרָאֵל וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן כָּל הַנְּשַׁמוֹת. כִּרְחֵם אֲתָהּ, יְהוָה, הַמְחִיזֵר לְנְשַׁמוֹת לְפָנֶיךָ מוֹתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב נָא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵת דְּבַרֵּי תוֹרַתְךָ כְּפִינוּ וּכְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּיָה אֲנַחְנוּ וְרַצְאָאֵינוּ, (וְרַצְאָאֵינוּ וְרַצְאָאֵינוּ) וְרַצְאָאֵינוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלַעְנֵי יוֹדְעֵי שְׂמִיךָ, וְלוֹמְרֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּכְרְבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְכוּ הֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ: יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲפֵז: וַיִּשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂרֹף לָךְ שְׁלוֹם: וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמוֹ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶרְבֹּב:

אֵלֶיךָ דְּבָרִים שְׂאֵן לָהֶם שְׁעוֹר, הַפָּאָה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְצֵן וְזֵן וְגַי ל... חֲסִדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה. אֵלֶיךָ דְּבָרִים שְׂאֵדִם אוֹכֵל פְּרוֹן יָהִם כְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִקְרַן קִמְצַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֶיךָ הֵן, כְּבוֹד אָב וְאִם, וְגִבּוּלֹת חֲסִדִים, וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחִירַת וְעִרְבִית, וְהַכְּנַסַּת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְּנַסַּת כֹּהֵן, וְלִוְיַת הַמֵּת, וְעֵינֵן תַּפְּלָה. וְהַבָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּגֹד כֹּלֵם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁבּוֹי בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלִיָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂפָא עֲשֵׂנִי גוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂפָא עֲשֵׂנִי עַבְדְּךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂפָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה:

שֵׁם מְבֻרָח: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂעֲשֵׂנִי כְרֻצּוֹנוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שׁוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּישׁ עַרְמִיּוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִיִּן מַצְעָדֵי נֶגֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂעֲשֵׂה לִּי כֹף זָרָק:

זָרָק:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹת יָם:

בְּגִבּוֹת יָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֵׂר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:

בְּתַפְאֲרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לְיַעֲקֹב טָח:

בְּרַחֵם אֶתְּהָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תִּבְאֵנוּ לֹא לְיַד־חַמָּא, וְלֹא לְיַד־עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לְיַד־נְסִיוֹן, וְלֹא לְיַד־בְּיּוֹן, וְאַל יִשָּׁט גְּנוּ יָצֵר הָרַע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רָע וּמִחֶבֶר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בְּיַד הַטוֹב. וְהַיְיָשִׁים מוֹכִיבִים, וְכַף אֶת יָצֵרְנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְהַגְּנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם חַי יִלְחָסֵךְ וְיִלְרַחֵמֵךְ בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְתַגְּמַלְנוּ חֶסֶדִים מוֹכִיבִים, רַוֵּה אֶתְּהָ יְהוָה הַגּוֹמֵל חֶסֶדִים מוֹכִיבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַיִן פְּנֵי ט וּמַעֲוֹת פְּנִים, מֵאֲדָם רָע, מִיָּצֵר רָע, וּמִחֶבֶר רָע, וּמִשָּׂכֵן רָע, וּמִפְּגַע רָע, מֵעַיִן הָרַע, מִלְּשׁוֹן הָרַע, מִמְלִשְׁנָה, מֵעֲדוּת שָׂרָף, מִשְׁנֵאת הַקְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה, מִמִּיתָה מִשְׁנָה, מִחֲלָיִם רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים וּמִשָּׂמֵן הַמְּשַׁחֲתִים, מִדִּין קִשָּׁה וּמִבַּעַל דִּין קִשָּׁה, בֵּין שְׂהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין בְּרִית, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם:

ברכת המזון

הַרְיֵנִי מִקִּשְׁר עֲצָמֵי בְּאִמְרוֹת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, לְכָל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שֶׁדוֹרְנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּים שֶׁכִּנִּי עִסַּר קְדוּשִׁים אֲשֶׁר פָּאָרְצִין הֵמָּה, וּבִפְרָט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יָסוּד עוֹלָם, נַחַל נָבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּינְא, וְכוּתֵינוּ יָגוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:

בחיל קודם ברכת המזון אומרים מומזר 'על נהרות בבל' (תהלים קל"ו).
בשבת וז"ט וז"ס שאין בו תחנון אומרים מומזר 'שיר המעלות בשב"ה' (תהלים קכו).

שלושה שאכלו כאחד חיובין בזיומן, וכך מומזין:

המומן אומר: רבותי נקבד:

י. מוכים עינים: יחי שם יתהוה מברך מעתה ועד עולם: והמומן חוזר וחי שם וכו'.

ב. שיר: ירגנו ורבותי, נקבד (בעשרה או יותר): אלהינו) שאכלנו משלו:

ג. אין המסור: ב. הריני (בעשרה או יותר): אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ד. המומן חוזר: יחי שם יתהוה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ה. מו שלא אכל אומר: בך (בעש: או יותר): אלהינו) ונקבדך שמו תמיד לעולם ועד:

בְּרַחֵם אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם, הֵינן אֶת הָעוֹלָם בְּלֹא בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא נוֹתֵן לְחֵם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ הַקְּדוֹשׁ, תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל יִחְסַר לָנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֶבֶר שְׂמוֹ הַקְּדוֹשׁ. כִּי הוּא אֵל וְנִמְפָּרְנֵם לְכָל, וּמְמַיֵּב לְכָל, וּמְכִיֵּן מְזוֹן לְכָל

בְּרִיזְתֵינוּ אֲשֶׁר בָּרָא: בְּאִמּוֹר, פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֶּן (בְּרַחֲמֵינוּ) אֶת הַכֹּל:

נְזַדְדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל גְּיִיתְךָ שְׁחַתְמַתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל יְהִי שֶׁהוֹן עֲתָנוּ. וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֵּון שְׂיִי, זֶן וּמִנֵּי נִסִּים אוֹתָנוּ חֲמִיד, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעוֹ:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ, וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְהִי שֶׁמֶד בְּפִי כֹל חַי חֲמִיד לְעוֹלָם עוֹד: בְּפִתּוֹב, וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ, וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֵּון:

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מוֹשְׁבַן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אֲבִינוּ, רַעֲנוּ, זּוֹנְנֵנוּ, פְּרָנְסֵנוּ, וּכְלַפְּלָנוּ, וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוּחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכֹּף צְרוּתֵנוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל לִידֵי מַתַּנַּת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאָתָם, כִּי אִם לִידֵי הַמְּלָאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה, וְהַרְחֲבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם עוֹד:

בשבת אומרים:

רַבָּה וְהִחְלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ בְּמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשִׁבְתָּ בּו וְלִנְחַן בּו בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רַצּוֹנָה, וּבְרַצּוֹנָה הֵימֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאִנְיָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבְבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדִישְׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא בּוֹעֵל הַלְּשׁוֹנוֹת וּבּוֹעֵל הַנְּחֻמוֹת:

בראש חודש, יום טוב, וחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיַרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֵד וְיַזְכֵּר וְיִכְרַז וְיִפְקְדוּנוּ, וְיַחְרֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְיַחְרֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דוֹר עַבְדֶּךָ, וְיַחְרֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדִישְׁךָ, וְיַחְרֹן כֹּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְשֵׁתָהּ, לְטוֹבָהּ, לְחַן וְלֶחֶם וְלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם

לר"ח: ראש החודש	לפסח: חג המצות	לשבועות: חג השבועות
למכות: חג הסוכות	בשמיני עצרת: שמיני עצרת חג	בר"ה: חג סוכות

זוה: זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. וזכר ישיעה ורחמים, חום ותנו ורחם עלינו והושיענו, כי אלהי עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

וְלִבְנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר תְּקִדָשׁ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רֹעֵנוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְּלֶךְ הַטּוֹב, וְהַמְּטִיב לְכֹל, שֶׁבְּכֹל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יוֹטִיב לָנוּ. הוּא גּוֹמְלֵנוּ, הוּא גּוֹמְלֵנוּ, הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד לְחַן וְלֶחֶם וְלְרַחֲמִים וְלָרַח, הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה, נְחִמָּה, פְּנִיָּה וּכְלַפְּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכֹל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ. אָמֵן

הַרְחֵמֵנוּ, הוא ימְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יתְבַרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וְלִנְצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִפְרַנְסֵנוּ כְּכַבּוֹד. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִשְׁכַּר עָלֵנוּ מַעַל צְוֹאֲרֵנוּ, והוא יוֹלִיכֵנוּ לְמִמְיוֹת לְאַרְצֵנוּ. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּיָמֵינוּ. זֶה וְעַד שֶׁלֹּחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלֵינוּ. הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ, וְנִבְרָא אֲבוֹתָנוּ, וְיִבְשֵׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת מוֹבּוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִגְמָלוֹת.

אורח יאמר זה:

זהו רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יקלם לעולם הבא. ויצלח מאד בכל נכסיו. והיו נכסיו ונכסיו מוֹתְלָחִים וְקֹרֹבִים לְעֵד, ואל ישלוט שָׂטָן לא במעשי דָּוִד ולא במעשי דָּוִיד. ואל יידבק לא לפָּנָיו ולא לפְּנֵי שׁוֹם דְּבַר הַרְדוּר חֲסָא וְעִבְדָּה וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: דָּוִד.

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבַרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵת) בְּעַלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת יוֹרְעֵם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. (ואם סוֹדַר עַל שִׁלְחוֹן עֲמֵנוּ יֹאמֵר: הַרְחֵמֵנוּ, הוא יְבַרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאִמִּי) וְאֶת אֲשֵׁרֵי וְאֶת יוֹרְעֵי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי), אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מִכָּל, כָּל, כֵּן יְבַרַךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יחד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עַלְיָהֶם וְעַלְיָנוּ זְכוּת, שְׂתֵהֵא לְמִשְׁמֵרַת שְׁלֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה, וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָר מִכֵּינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

כשבת: הַרְחֵמֵנוּ הוא יִחְיֵלֵנוּ יוֹם שְׂבִלֵי שֶׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
בראש חודש: הַרְחֵמֵנוּ הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמוֹנָה וְלִבְרָכָה:
כיום טוב: הַרְחֵמֵנוּ הוא יִחְיֵלֵנוּ יוֹם שְׂבִלֵי מוֹב:
בראש השנה: הַרְחֵמֵנוּ הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵנוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְמוֹנָה וְלִבְרָכָה:
בסוכות: הַרְחֵמֵנוּ הוא יָקִים לָנוּ אֶת סֶפֶת דָּוִד הַטּוֹפֵלֶת:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִזְכֵּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדֵּל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה: מְגִדֵּל) יִשׁוּעוֹת מִלָּבוֹ, וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ, לְדוֹר וָדוֹרֵנוּ, עַד עוֹלָם: עֵשָׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יְהוָה קִדְשֵׁנוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לְיִרְאִיו: כְּפִירִים רִשׁוּ יְרַעְבוּ, וְדִרְשֵׁי יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כֹּל טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי מִיָּד יִזְנוּצֵם חֲסִדוֹ: פוֹתַח אֶת יָדוֹ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: גִּידוֹת זִנְגָר אֲשֶׁר יִכְמַח בַּיהוָה, וְהַיָּה יְהוָה מְכַמְחוֹ: נַעַר הַיִּתְיָן גַּם יִחְיֶה, וְלֹא רֵאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב, וְנִרְעוּ מִבְּקֵשׁ לְחַסֵּם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבַרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ליקוטי תפילות לא

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִסַּפְּנַת דְּרָכִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל
 מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְעִכּוּב בַּדֶּרֶךְ, וּמִכָּל אֹרֵב וְאוֹיֵב וּמַסְמִין,
 וְתִהְיֶה תָמִיד עִמִּי בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בַּדֶּרֶךְ, בְּשִׁמְךָ אֲצֵא לַדֶּרֶךְ
 לְשָׁלוֹם וְיִימֶךָ אֵי יִבֵּר הַדֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם, וְאֲשׁוּב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי
 מִכָּל מִינֵי זִסּוּר וְהַפְסֵד בַּדֶּרֶךְ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
 וּמַמּוֹן, וְשִׁמְרֵ צִוְּתֵנוּ וּבִּאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
 וְתִזְכְּנֵנוּ לְתֵן צְדָקוֹת לְכָל אֶמְלָאֵי הַדֶּרֶךְ, כְּמוֹ שִׁפְתְּיֹכֶם: "צְדָק לְפָנָיו יִהְיֶה
 וְיִשֵּׁם לַדֶּרֶךְ פְּעֻמּוֹ". וְעַל יְהוָה זֶה תִּבְּזוּן לְפָנֵי הַדֶּרֶךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, תִּלְדֵּךְ לְפָנֵי לְהַנְחִיחֵנִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּהּ, וְתֵאִיר לְפָנֵי בְּאוּרֶךְ
 הַגְּדוֹל, וְתִבְיֹאֵנִי וְתִגְיַעֵנִי מִיְּחַיִּי וּמִיְּחַיִּי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב: